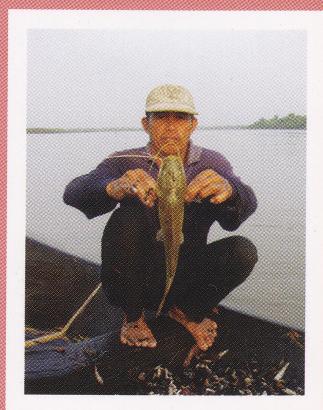
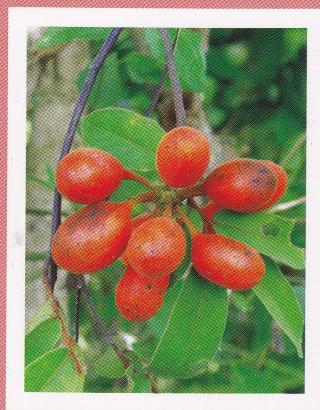
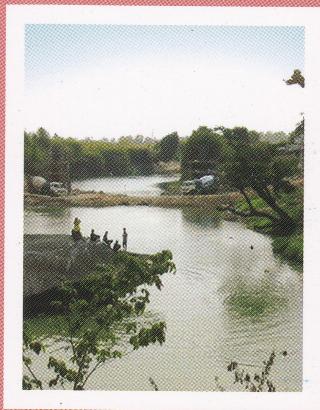

ความหลากหลายทางชีวภาพใน

พืชที่ชุมชนคุ้มครองต่อมาต่อไป

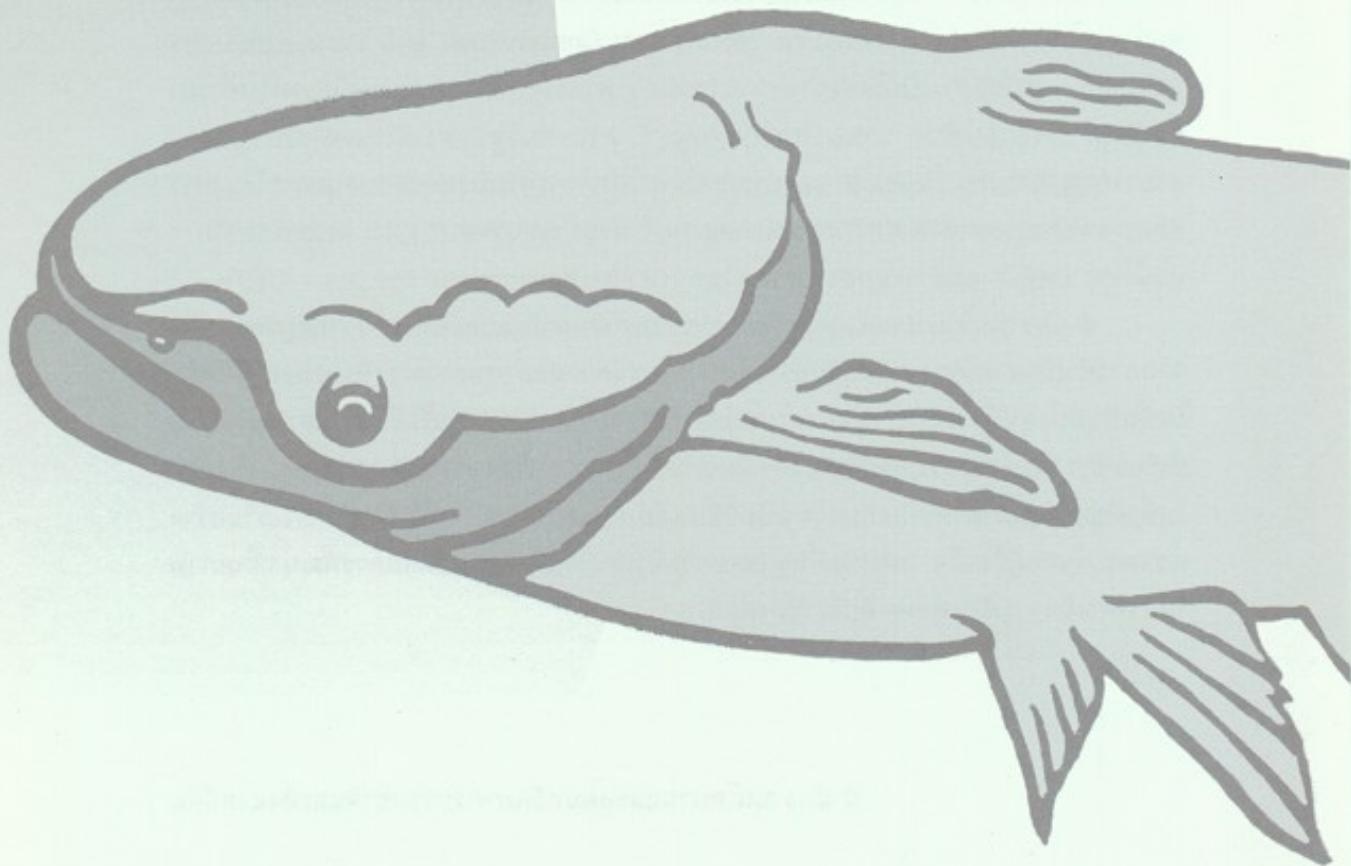

สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความหลากหลายทางชีวภาพใน

พื้นที่ชั่วคราว 1 ศูนย์ 1 ผลกระทบต่อฯลฯ

สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

คำนำ

แม่น้ำสונגครามเป็นลำน้ำสาขาสายหลักของแม่น้ำโขง มีต้นกำเนิดอยู่ในจังหวัดอุดรธานี ไหลผ่านจังหวัดหนองคาย ศกลนคร และนครพนม มีความยาวประมาณ 420 กิโลเมตร จัดเป็น แม่น้ำสาขาหลักของแม่น้ำโขงเพียงแห่งเดียวที่ยังไม่มีการสร้างเขื่อน ลุ่มน้ำสองครามตอนล่าง เป็นบริเวณที่มีความหลากหลายทางชีวภาพสูงมากบริเวณหนึ่ง ล่ามนาสังคมตอนล่าง เป็นบัวเรือนที่มีความหลากหลายทางชีวภาพสูงมากบริเวณหนึ่ง ล่ามนาแห่งนี้มีการทำประมง ตลอดลำน้ำที่มีชุมชน เป็นแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์น้ำ แหล่งอนุบาลสัตว์น้ำ และยังพบสัตว์น้ำที่ ใกล้สูญพันธุ์ เช่น ปลาเม็ก ปลาดองลาย และปลาถี่สก เป็นต้น และได้รับคัดเลือกให้เป็นพื้นที่ ดำเนินงานของโครงการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืนในพื้นที่ ชุมน้ำลุ่มน้ำโขง (Mekong Wetlands Biodiversity Conservation and Sustainable Use Program - MWBP) เป็นโครงการความร่วมมือระหว่างรัฐบาล 4 ประเทศในเขตลุ่มน้ำโขง ตอนล่าง ประกอบด้วย ราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม และประเทศไทย โดยความร่วมมือและสนับสนุนจากโครงการ พัฒนาแห่งสหประชาชาติ (UNDP) สภาพสากลว่าด้วยการอนุรักษ์ (IUCN) คณะกรรมการอธิการ แม่น้ำโขง (MRC) และกองทุนสิ่งแวดล้อมโลก (Global Environment Facility - GEF)

สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เห็นว่าข้อมูลส่วนหนึ่ง จากการดำเนินงานโครงการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน ในพื้นที่ชุมน้ำลุ่มน้ำโขง จะเป็นประโยชน์ต่อนักวิชาการ ประชาชนในพื้นที่ และหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้อง จึงได้รวบรวมและเรียบเรียงเป็นเอกสารวิชาการ เรื่อง ความหลากหลายทางชีวภาพ ในพื้นที่ชุมน้ำลุ่มน้ำสองครามตอนล่าง ฉบับนี้ขึ้น เพื่อเผยแพร่ข้อมูลความรู้ ซึ่งเป็นการเสริมสร้าง ความเข้าใจต่อผู้ที่สนใจ และเป็นพื้นฐานต่อการดำเนินงานวิจัย ตลอดจนการพัฒนาศักยภาพ ในการดำเนินงานด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องต่อไป

สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สารบัญ

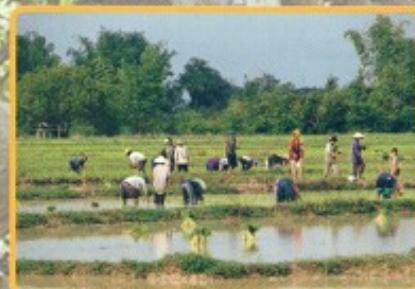
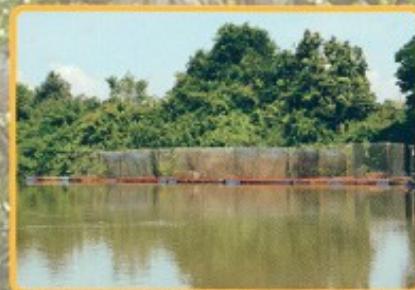
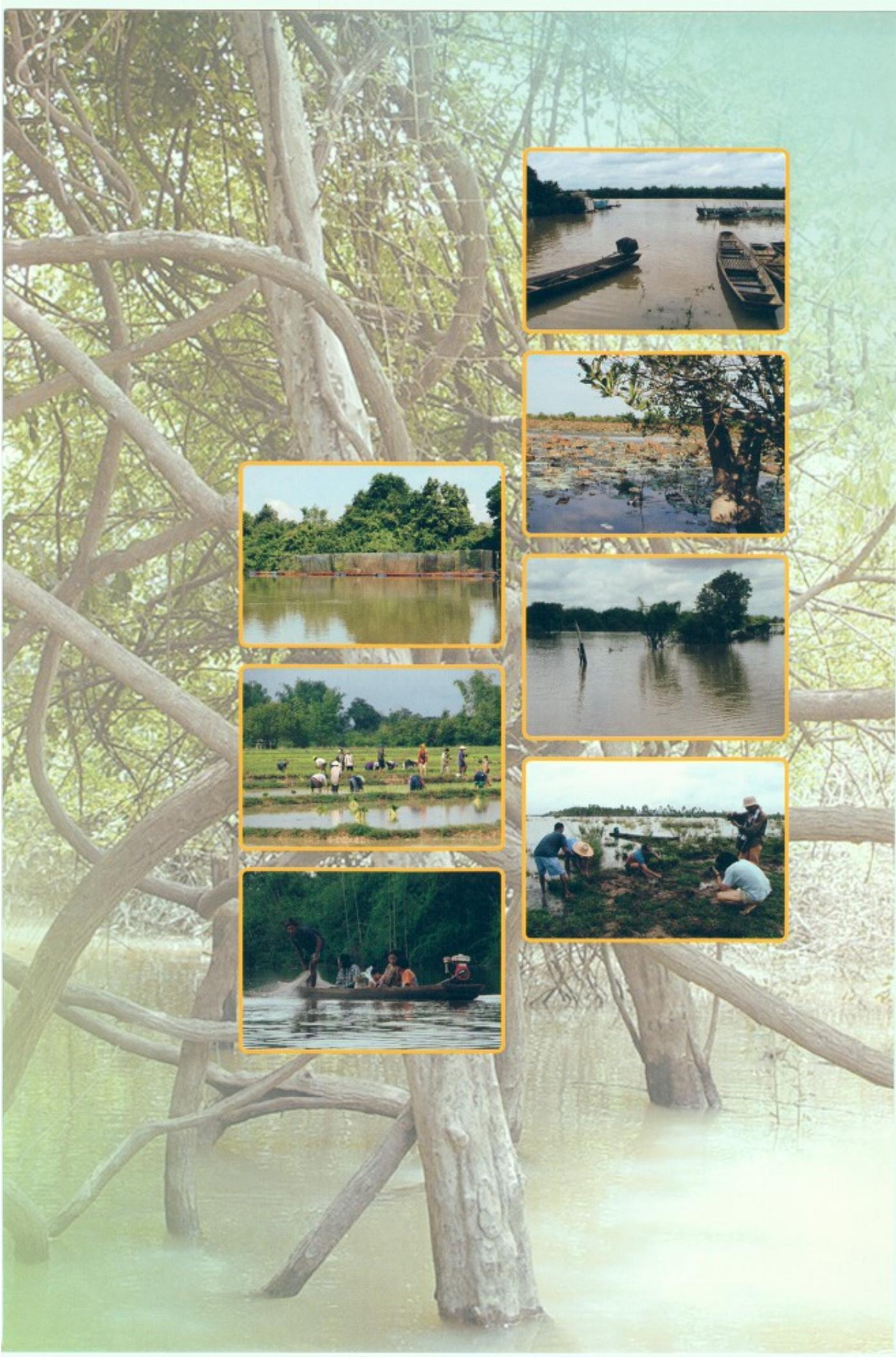
หน้า

ความเป็นมา	7
ความสำคัญของพื้นที่ชุมชน้ำอุ่มน้ำส่งความตอนล่าง	9
คุณค่าและความสำคัญของพื้นที่ชุมชน้ำอุ่มน้ำส่งความตอนล่าง	10
ลักษณะและประเภทของพื้นที่ชุมชน้ำอุ่มน้ำส่งความตอนล่าง	11
ความหลากหลายทางชีวภาพในพื้นที่ชุมชน้ำอุ่มน้ำส่งความตอนล่าง	23
พืช	23
พันธุ์สัตว์	28
สภาพเศรษฐกิจ สังคม ประชากร	31
ประชากร	31
การใช้ประโยชน์ที่ดิน	32
การใช้ประโยชน์แหล่งน้ำ	32
สภาพเศรษฐกิจ	34
มูลค่าทางเศรษฐศาสตร์ของบริการและผลผลิตของระบบนิเวศ	
พื้นที่ชุมชน้ำอุ่มน้ำส่งความตอนล่าง	35
อนาคตของระบบนิเวศของพื้นที่ชุมชน้ำอุ่มน้ำส่งความตอนล่าง	38
สภาพปัญหาและการคุกคามพื้นที่ชุมชน้ำอุ่มน้ำส่งความตอนล่าง	39
บรรณานุกรม	44

ภาคผนวก

ก	ความหลากหลายของพืชที่พบในพื้นที่ชุมชนน้ำลุ่มน้ำสังคมชนบทล่าง	46
ข	ความหลากหลายของนกที่พบในพื้นที่ชุมชนน้ำลุ่มน้ำสังคมชนบทล่าง	50
ค	ความหลากหลายของปลาที่พบในพื้นที่ชุมชนน้ำลุ่มน้ำสังคมชนบทล่าง	55
ง	ความหลากหลายของสัตว์สะเทินน้ำสะเทินบกในพื้นที่ชุมชนน้ำลุ่มน้ำสังคมชนบทล่าง	64
จ	ความหลากหลายของสัตว์เลี้ยงคลานในพื้นที่ชุมชนน้ำลุ่มน้ำสังคมชนบทล่าง	65

ความเป็นมา

ความสำคัญของพื้นที่ชุมชนน้ำสบายน้ำต่อเศรษฐกิจและการพัฒนา

- คุณค่าและความสำคัญของพื้นที่ชุมชนน้ำสบายน้ำต่อเศรษฐกิจและการพัฒนา
- ลักษณะและประเภทของพื้นที่ชุมชนน้ำสบายน้ำต่อเศรษฐกิจและการพัฒนา

ความเป็นมา

โครงการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืนในพื้นที่ชุมน้ำสุ่มน้ำโขง (Mekong Wetlands Biodiversity Conservation and Sustainable Use Program - MWBP) เป็นโครงการความร่วมมือระหว่างรัฐบาล 4 ประเทศในเขตชุมน้ำโขงตอนล่างประกอบด้วย ราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม และประเทศไทย โดยความร่วมมือ

และสนับสนุนจากโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (UNDP) สหภาพสากลว่าด้วยการอนุรักษ์ (IUCN) คณะกรรมการแม่น้ำโขง (MRC) และกองทุนสิ่งแวดล้อมโลก Global Environment Facility (GEF) โดยมีเป้าหมายเพื่อสร้างความตระหนักรด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ในพื้นที่ชุมน้ำสุ่มน้ำโขง และเสริมสร้างประสิทธิภาพขององค์กรและชุมชนให้เข้มแข็ง เพื่อการพัฒนาวิถีการดำเนินชีวิตและจัดการความหลากหลายทางชีวภาพในพื้นที่ชุมน้ำอย่างรอบคอบ และใช้ประโยชน์ทรัพยากรอย่างชาญฉลาด เมืองจากพื้นที่ชุมน้ำในบริเวณชุมน้ำโขงตอนล่างมีความหลากหลายทางชีวภาพที่มีความสำคัญ รวมถึงระบบนิเวศที่เป็นเอกลักษณ์หลายแห่ง และมีชนิดพันธุ์สักดิ์วัน้าที่ถูกคุกคามหลายชนิด เช่น โลมาอิรัวตี้ นกช้อนหอยยักษ์ จะเรเข้าจิต และปลาบึก เป็นต้น

โครงการฯ มีระยะเวลาดำเนินการ 5 ปี (2547-2552) แนวทางการดำเนินงานมี 3 ระดับ ได้แก่ ระดับภูมิภาค ระดับชาติ และระดับท้องถิ่น โดยมีการดำเนินงานในพื้นที่นำร่องของแต่ละประเทศ ได้แก่ จังหวัดอัตตะเบวิ ของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว พื้นที่แรมชาร์ สตอร์ง เดอะร์ ของราชอาณาจักรกัมพูชา ทุ่งแขมอ้อ ของสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม และประเทศไทยได้คัดเลือกชุมน้ำสังคมตามตอนล่างเป็นพื้นที่นำร่อง

แม่น้ำสังค河流เป็นลำน้ำสาขาสายหลักของแม่น้ำโขง มีต้นกำเนิดอยู่ในจังหวัดอุคราاني ไหลผ่านจังหวัดหนองคาย ศกลนคร และนครพนม มีความยาวประมาณ 420 กิโลเมตร จัดเป็น แม่น้ำสาขาหลักของแม่น้ำโขงเพียงแห่งเดียวที่ยังไม่มีการสร้างเขื่อน ลุ่มน้ำสังค河流ตอนล่างเป็น บริเวณที่มีความหลากหลายทางชีวภาพสูงมากบริเวณนี้ ลำน้ำแห่งนี้มีการทำประมงตลอดลำน้ำ ที่มีชุมชน พบปลาอย่างน้อย 162 ชนิด ส่วนใหญ่เป็นพันธุ์เฉพาะถิ่นของแม่น้ำโขง เป็นแหล่ง เพาะพันธุ์สตัวน้ำ แหล่งอนุบาลสตัวน้ำ และยังพบสตัวน้ำที่ใกล้สูญพันธุ์ เช่น ปลาบึก ปลาดองลาย และปลาอีสก เป็นต้น ปัจจุบันลำน้ำแห่งนี้กำลังถูกคุกคามด้วยการทำการทำประมงจับสตัวน้ำ เก็บขนาด และพื้นที่ชุมน้ำในบริเวณนี้ถูกคุกคามจากการตัดไม้ทำลายป่าเพื่อเกษตรกรรม และ เผาถ่าน

ความสำคัญของพื้นที่ชุมชน อุ่มน้ำสังคมตอนล่าง

อุ่มน้ำสังคมเป็นส่วนหนึ่งของแม่น้ำสกลนคร อยู่ระหว่างละติจูดที่ $16^{\circ} 52'$ ถึง $18^{\circ} 12'$ องศาเหนือ ลองจิจูดที่ $103^{\circ} 11'$ ถึง $104^{\circ} 25'$ องศาตะวันออก ความกว้างพื้นที่ 4 จังหวัด ได้แก่ อุดรธานี หนองคาย สกลนคร และนครพนม ครอบคลุมพื้นที่มากกว่า 13,100 ตารางกิโลเมตร โดยพื้นที่ชุมน้ำอุ่มน้ำ สังคมตอนล่าง มีพื้นที่ประมาณ 6,330 ตาราง กิโลเมตร

ภาพที่ 1 แผนที่แสดงที่ดินที่ชุมน้ำอุ่มน้ำสังคมตอนล่าง

พื้นที่ชุมน้ำลุ่มน้ำสังคրាមตอนล่าง ตั้งอยู่ในบริเวณจุดบรรจบของแม่น้ำโขงกับแม่น้ำสังค์รាម ทอดยาวขึ้นไปตามลำน้ำสังค์รាមออกไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือเป็นระยะทาง 60 กิโลเมตร โดยแม่น้ำสังค์รាមมีความยาว 420 กิโลเมตร มีพื้นที่รับน้ำ 12,367 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 7,729,375 ไร่ มีอาณาเขตอยู่ในจังหวัดอุตรธานี หนองคาย สกลนคร และนครพนม พื้นที่เกือบทั้งหมดมีลักษณะเป็นที่ราบที่มีน้ำท่วมถึง มีหมู่บ้านอยู่ในพื้นที่ประมาณ 30 หมู่บ้าน และเมืองชาก្រรภัม 20,000 คน ซึ่งส่วนใหญ่มีอาชีพทำประมง แม่น้ำสังค์รាមเป็นแม่น้ำสาขาหลักสายเดียวของแม่น้ำโขงที่ไม่มีการก่อสร้างเขื่อนขนาดใหญ่ และยังมีแม่น้ำมา และบึงโขงหลวงรวมอยู่ด้วยภายในพื้นที่ มีอาณาบริเวณครอบคลุมพื้นที่ส่วนใหญ่ของที่ราบลุ่มน้ำท่วม ส่วนของลุ่มน้ำสังค์รាម ในช่วงฤดูฝนที่มีฝนตกชุกสูงสุดระหว่างเดือนมิถุนายนและสิงหาคม ระดับน้ำในแม่น้ำจะสูงขึ้นและไหลท่วมพื้นที่ชื้นและ ทะเลสาบรูปแอกวัว บ่อน้ำธรรมชาติ ล่าารา และฝันปาจำนวนมากหลายแห่ง ก่อให้เกิดเป็นทะเลสาบน้ำดิบใหญ่ครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมดประมาณ 27.65 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 17,280 ไร่ ช่วงน้ำท่วมชั้งจะกินเวลา 3-4 เดือน หลังจากนั้นน้ำจะระบายลงสู่แม่น้ำโขงอย่างช้าๆ พื้นที่ชุมน้ำลุ่มน้ำสังค์รាមตอนล่างถูกจัดเป็นพื้นที่ชุมน้ำที่มีความสำคัญระดับนานาชาติในบัญชีพื้นที่ชุมน้ำของประเทศไทย

คุณค่าและความสำคัญของพื้นที่ชุมน้ำลุ่มน้ำสังค์รាមตอนล่าง

ลุ่มน้ำสังค์รាមตอนล่างประกอบด้วยพื้นที่ชุมน้ำมากมายหลายชนิดประกอบด้วย ฝืนปาน้ำท่วมชั้ง ปีง และหนอง ทะเลสาบรูปแอกวัว ช่องแคบน้ำไหล ล่าารา บ่อ สะระน้ำ ที่นา ทุ่งหญ้าน้ำท่วม ซึ่งเกี่ยวโยงกับระบบนิเวศป่าหาน และเชื่อมโยงกับล้าน้ำสาขาใหญ่ของแม่น้ำโขง ลุ่มน้ำสังค์รាមเป็นระบบน้ำที่สำคัญต่อการดำรงชีวิตของชุมชน เป็นแหล่งอาหารซึ่งจะมีปริมาณมากในช่วงน้ำท่วม

พื้นที่ชุมน้ำลุ่มน้ำสังค์รាមตอนล่างมีความสำคัญอย่างมาก โดยเป็นแหล่งเก็บสะสมความหลากหลายทางชีวภาพทางน้ำ และแหล่งรวมไข่ของปลาและอนุบาลปลาไว้อยู่อ่อนมากกว่า 17 ชนิดพันธุ์ รวมทั้งชนิดพันธุ์ที่จัดอยู่ในบัญชีใกล้สูญพันธุ์ ซึ่งอยู่ใน IUCN Red List ถึง 5 ชนิด ได้แก่ ปลาปีก (*Pangasianodon gigas*) ปลาหมากผาง (*Tenualosa thibodeau*) ปลาตะอง (*Chitala blanci*) ปลาเยี้ยง (*Probarbus jullieni*) และปลาเอินฝัย (*Probarbus labeamior*) และยังเป็นแหล่งพักพิงของนกพothyจำนวนมาก

คุณค่าความสำคัญของพื้นที่ชุมน้ำลุ่มน้ำสังค์รាមตอนล่าง ประกอบด้วย

คุณค่าทางตรง

- ❖ เป็นแหล่งน้ำ
- ❖ เป็นพื้นที่เพาะปลูกช้า
- ❖ เป็นแหล่งอาหาร
- ❖ เป็นแหล่งที่มีความสำคัญทางวัฒนธรรม และประวัติศาสตร์

๔ เป็นแหล่งท่องเที่ยวและที่พักผ่อนหย่อนใจ

๕ เป็นแหล่งศึกษาและวิจัย

คุณค่าทางอ้อม

๑ ป้องกันบรรเทาโรคทั่วไป

๒ กรองและกักเก็บตะกอน

๓ กักเก็บธาตุอาหาร

๔ กรองและกักเก็บสารพิษ

๕ ส่งผ่านธาตุอาหารและมวลชีวภาพ

๖ เป็นแหล่งทรัพยากรนานาชนิด

๗ เป็นแหล่งรวมสายพวนพิชและสัตว์

๘ นิเวศวิทยาและสมดุลของระบบนิเวศทางธรรมชาติ

ลักษณะและประเภทของพื้นที่ชุมน้ำลุ่มน้ำสหสครามตอนล่าง

พื้นที่ชุมน้ำที่เป็นแหล่งที่อยู่อาศัยหลักของพวนพิชและพันธุ์สัตว์ที่เกี่ยวโยงกับลุ่มน้ำสหสครามตอนล่าง ได้แก่

๑ ป่าบุ่ง ป่าทาม มีพวนพิชส่วนใหญ่เป็นต้นไม้ขนาดเล็ก ทุ่มไม้หนาม และต้นไม้พวนพิชที่พบในแหล่งที่อยู่อาศัยนี้ อาทิ จิกน้ำ (*Barringtonia actungula*) แฟบน้ำ (*Hymenocardia wallichii*) นาวน้ำ (*Artobotrys spinosus*) แขวงน้อย (*Phyllanthus collinsae*) และไผ่ป่า (*Bambusa arundinacea*) ในอดีตมีการตัดไม้จำนวนมากในป่าบุ่งทั่วไปเพื่อนำมาเผาถ่าน และการหักรากทางป่าเพื่อใช้ที่ดินทำการเกษตร ป่าบุ่งป่าทาม ป่าที่ลูกน้ำทั่วไปขนาดใหญ่ถึง 265.93 ตารางกิโลเมตร ฝันป่าบุ่งทั่วไปขนาดใหญ่ขึ้นไปตั้งแต่ 0.01-0.08 ตารางกิโลเมตร เป็นแหล่งวางไข่และอนุบาลสัตว์ร้ายอ่อนอันสำคัญยิ่งของปลาหลายชนิดพันธุ์

๒ ทะเลสาบรูปแอกวัวและพื้นที่ชั้นดินและ พบริเวณได้ทั่วไปในที่ราบบุ่งทั่วไปของลุ่มน้ำสหสคราม เป็นบริเวณที่มีทะเลสาบเกิดขึ้นมากกว่า 100 แห่ง เป็นทะเลสาบที่มีน้ำซึ่งถาวรสี 51 แห่ง พื้นที่เหล่านี้หลายแห่งมีญ้าทรงกระเตียน ต้นกอก ต้นอ้อ และบัว ชั้นปักคลุมอย่างหนาแน่น

๓ ช่องแคบในแหล่งน้ำไหล เป็นทัวใจของลุ่มน้ำสหสคราม มีระดับน้ำลิกลัพันประปาตามฤดูกาล ตั้งแต่ 2 เมตรในช่วงหน้าแล้ง จนถึง 10 เมตรในช่วงหน้าฝน ชั้นดินทับกอนบริเวณกันแม่น้ำมีลักษณะเป็นดินปนทราย และดินทรายที่อุดมด้วยอินทรีย์วัตถุที่น้ำพัดพาตามตามสองฝั่งแม่น้ำ มีขาดทินก่อตัวขึ้นในบางช่วงบางบริเวณ เกิดเป็นเกาะแก่งที่มีน้ำไหลเข้าออกหากในลั่นน้ำ

ตาราง 1 แยกประเภทและพื้นที่ของพื้นที่กุ่มน้ำในคุณน้ำส่งคุณภาพ

	พื้นที่ (ตร.กม.)	ร้อยละ
น้ำจืด (F) Type		
ระบบสายน้ำ (FRR)		
แม่น้ำ วังน้ำ ในแม่น้ำ (FRR1a)	*	*
คลองชล ชลประทาน ส่งน้ำ (FRR1bm)	*	*
แม่น้ำ วังน้ำ ในแม่น้ำ มีน้ำบางกอก (FRR2a)	*	*
นาข้าวในที่ราบสูมน้ำท่วมถึง (FRF1am)	120.77	0.92
ป่าที่กุ่มน้ำท่วมบางกอก (FRF2a)	265.93	2.03
พื้นที่เพาะปลูกมีน้ำท่วมบางกอก (FRF2am)	36.33	0.28
แม่น้ำ ที่ราบสูมน้ำท่วมถึง (FRF)		
ทะlesen ที่ราบสูมน้ำท่วมถึง มีน้ำบางกอก (FRF3)	120.09	0.92
ปีง ที่ราบสูมน้ำท่วมถึง มีน้ำบางกอก (FRF4)	6.00	0.05
นาข้าวในเขตชลประทาน น้ำท่วมถึงบางกอก (FRF5a)	345.41	2.64
นาข้าวในเขตชลประทาน มีน้ำบางกอก (FRF5am)	555.97	4.25
พื้นที่ในเขตชลประทานนอกเหนือจากนาข้าว น้ำท่วมถึงบางกอก (FRF5bm)	1.99	0.02
ระบบน้ำจืด (FL)		
ทะlesen (FLL)		
แหล่งน้ำธรรมชาติ มีน้ำตลดปี (FLL1a)	82.90	0.63
แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น มีน้ำตลดปี (FLL1am)	130.08	0.99
แหล่งน้ำธรรมชาติ มีน้ำบางกอก (FLL2a)	15.10	0.12
แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น มีน้ำบางกอก (FLL2am)	2.93	0.02
ปีง (FLP)		
แหล่งน้ำจืดธรรมชาติ มีน้ำตลดปี (FLP1a)	23.91	0.18
ป่าเพาะเลี้ยงสัตวน้ำจืด (FLP1am)	4.07	0.03
แหล่งน้ำธรรมชาติ มีน้ำบางกอก (FLP2a)	5.67	0.04
ระบบหนองน้ำ (FP)		
พื้นที่เกษตร มีน้ำบางกอก (FPSam)	5,059.41	38.68
ที่สูมน้ำท่วม มีไม้ยืนต้นพุ่ม มีน้ำบางกอก (FPSc)	275.63	2.11
พื้นที่เกษตร มีไม้ยืนต้น ไม้พุ่ม มีน้ำบางกอก (FPScm)	6.77	0.05
น้ำเค็ม (S) Type		
ระบบภัยในประเทศ		
ทะlesenน้ำเค็ม (SISL)	8.58	0.07
นาเกลือ (SISW)	21.62	0.17
พื้นที่ชุมน้ำทั้งหมด	7,091.10	54.20
ไม่ใช่พื้นที่ชุมน้ำ	5,990.37	45.80
รวมพื้นที่ทั้งหมด (ตร.กม.)	13,081.47	100.00

ลุ่มน้ำสังค河流

ลุ่มน้ำสังค河流 เป็นลุ่มน้ำที่มีขนาดใหญ่เป็นที่ 2 ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รองจาก ลุ่มน้ำมูล-ชี และเป็นลุ่มน้ำสาขาที่ใหญ่ที่สุดของลุ่มน้ำโขงที่อยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ต่อนบน โดยมีพื้นที่รับน้ำประมาณ 12,367 ตารางกิโลเมตร และมีความยาวของแม่น้ำประมาณ 420 กิโลเมตร แม่น้ำสังค河流 ไหลลงแม่น้ำโขงที่อำเภอเทียน จังหวัดนครพนม ซึ่งอยู่ห่างไปทาง ทิศเหนือจากศูนย์กลางของจังหวัด 45 กิโลเมตร ล่ามน้ำสาขาหลายสายของพื้นที่รับน้ำท่วมถึง ไหลลงรวมกับแม่น้ำสังค河流 จากทิศเหนือ (เช่น น้ำเม้า หัวยคลอง และหัวยไก) และจากทิศใต้ (น้ำอุน และน้ำยาม) ในฤดูฝน แม่น้ำสังค河流 ไหลเข้าแม่น้ำโขงในช่วง 40 กิโลเมตรแรกจากที่ออก เข้าสู่พาน และลดความเร็วลงอย่างรวดเร็วเมื่อไหลขึ้นทางตอนเหนือเข้าสู่ที่รับน้ำท่วมถึง ประมาณ 250 กิโลเมตร และเปลี่ยนเส้นทางไหลลงสู่ทิศตะวันตกเฉียงใต้ก่อนไหลลงสู่แม่น้ำโขง ลุ่มน้ำสาขาทางตอนเหนือที่อยู่ติดกับพื้นที่รับน้ำของแม่น้ำโขงมีระดับต่ำกว่าลุ่มน้ำสาขาที่อยู่ด้าน ทิศใต้ แต่รับน้ำฝนในปริมาณมากกว่าจึงทำให้เกิดน้ำไหลหลักในช่วงฤดูฝน โดยมีพื้นที่ชุมน้ำ ล้อมรอบเป็นอาณาบริเวณกว้างของลุ่มน้ำ (คิดเป็นร้อยละ 54.2 ที่จัดว่าเป็นพื้นที่ชุมน้ำ ขนาดกว้างที่สุด) แต่อยู่ในพื้นที่รับน้ำท่วมถึงกว้างใหญ่ทางตอนใต้ของลุ่มน้ำ ส่วนตอนเหนือสุด ของลุ่มน้ำ ซึ่งมีขนาดประมาณ 22 ตารางกิโลเมตร ถูกปรับเป็นบึงพื้นที่ชุมน้ำ คือ บึงใจหลัง ซึ่งเป็นหนึ่งในพื้นที่ชุมน้ำที่มีความสำคัญระดับนานาชาติตามอนุสัญญาฯ ด้วยพื้นที่ชุมน้ำ ที่น้ำไหลลงสู่ลำน้ำสาขา น้ำเม้า และถูกประกาศเป็นแหล่งท่องเที่ยวของอาเซียนตะวันออก แม่น้ำสังค河流 และลุ่มน้ำสาขา น้ำอุน ซึ่งอยู่ทางตะวันตกของเทือกเขาสูง (ที่มีระดับ ความสูงสูงสุด 675 เมตร) ที่อยู่ต่อตัวกับความสูงประมาณ 400 เมตร ไหลผ่านจังหวัดอุดรธานี หนองคาย ศรีสะเกษ และนครพนม ไหลรวมเป็นลุ่มน้ำสกลนคร ส่วนในระดับที่ต่ำลงมาส่วนใหญ่ นั้นความคิดเหี่ยวของแม่น้ำทำให้เกิดพื้นที่รับน้ำท่วมถึงที่มีระดับความสูง ระหว่าง 140-160 เมตร จากระดับน้ำทะเลปานกลาง โดยมีระดับความสูงลดลงในอัตราส่วน 1 ต่อ 30,000 พื้นที่รับน้ำท่วมถึงนี้ส่วนใหญ่ถูกน้ำท่วมในแต่ละฤดู ซึ่งทำให้ฝั่งแม่น้ำมีระดับความสูงอยู่ที่ 141-145 เมตร จากระดับน้ำทะเลปานกลาง

สภาพภูมิอากาศ

พื้นที่ชุมน้ำลุ่มน้ำสังค河流 มีลักษณะภูมิอากาศแบบลมมรสุมเขตร้อน พื้นที่ได้รับอิทธิพล จากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ในช่วงเดือนมีนาคมถึงเดือนตุลาคม และได้รับอิทธิพลจาก ลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ในช่วงเดือนพฤษภาคมถึงเดือนกุมภาพันธ์ ฤดูร้อนในช่วงเดือน มีนาคมถึงเดือนเมษายน ฤดูฝนเริ่มตั้งแต่ปลายเดือนเมษายนถึงปลายเดือนตุลาคม มีปริมาณ น้ำฝนรายปีเฉลี่ย 1,300-2,200 มิลลิเมตรต่อปี อุณหภูมิโดยเฉลี่ย 25.9°C อุณหภูมิต่ำสุดอยู่ ประมาณ $10-12^{\circ}\text{C}$ ในช่วงเดือนอันวาระถึงเดือนมกราคม และในช่วงเดือนเมษายนมีอากาศ ร้อนที่สุด อุณหภูมิสูงถึง 40°C

สภาพทางธรณีวิทยา

ลุ่มน้ำส่างรามเป็นลุ่มน้ำสาขาหนึ่งที่เกิดจากการก่อตัวทางธรณีวิทยาของที่ราบลุ่มน้ำสกลนคร โดยพิศได้ของที่ราบเป็นที่ราบภูพาน ประกอบด้วยทินทร์รายซึ่งเป็นที่ที่แม่น้ำส่างรามและแม่น้ำสาขาอยู่อีกๆ ในลุ่มแม่น้ำ ส่วนพิศเหลือเป็นที่ราบที่ก่อตัวจากทินทร์รายบางส่วนต่อเนื่องไปเป็นทินชั้น และอัดตัวกันเป็นภูเขา (ชุดโคราชตอนล่างและตอนกลาง) ซึ่งเป็นแนวเขตของพื้นที่ลุ่มน้ำระหว่างแม่น้ำส่างรามและแม่น้ำสาขาจากแม่น้ำโขง โดยส่วนใหญ่ที่ราบน้ำท่วมถึงและที่ราบรอบลุ่มน้ำส่างรามนี้เกิดจากการก่อตัวของที่ราบมหาสารคาม ซึ่งอยู่ในบริเวณที่ราบสูงโคราชตอนบน ประกอบด้วยชุดดินต่างๆ คือ ดินเกลือ ทินชั้น และทินทร์ราย ที่เกิดจากสภาพอากาศ การก่อตัวลักษณะนี้เป็นการดำเนินของเกลือแร่ (Salt Formation) ที่มีปริมาณการระเหยน้ำสูงของทินเกลือ เกลือเยื่อไพร อินชั้น สารประกอบโป๊ตassium รวมทั้งโพแทสเซียม

สภาพปฐมภัยล้ำชั้น

การจำแนกชุดดินหลักบริเวณที่ราบน้ำท่วมถึงและที่ราบรอบลุ่มน้ำ จะเรียงลำดับชุดดินและชนิดของลุ่มน้ำส่างรามตอนล่างดังนี้

ที่ราบน้ำท่วมถึง เป็นชุดดินครีสต์ราม

﴿ ชั้นบน เป็นดินร่วนเนียนยวบปนตะกอนทราย ดินร่วนเนียนyaw 0.4 เมตร (0.12/0.22/0.48)

﴿ ชั้นล่างเป็นดินเนียนyawปนตะกอนทราย ดินเนียนyaw deep soils (0.16/0.27/0.56) ที่ราบลุ่มแม่น้ำ (ดินชุดท่าตุม ร้อยเอ็ด และเพ็ญ)

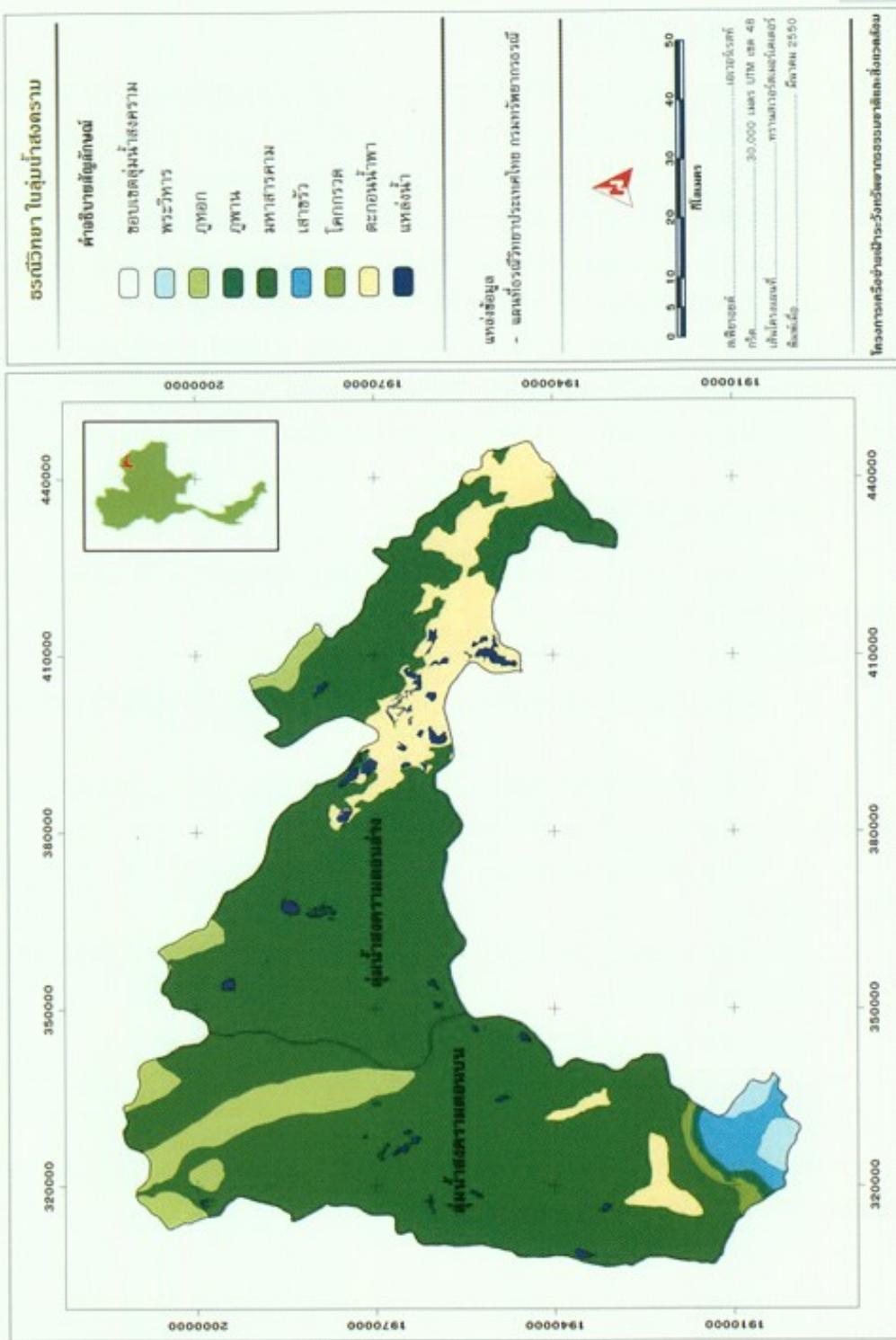
﴿ ชั้นบนประกอบด้วย ดินร่วนปนทราย ดินร่วน ดินทรายร่วน 0.15-0.30 เมตร (0.06/0.14/0.46)

﴿ ชั้นล่างประกอบด้วย ดินเนียนyawปนทราย ดินเนียนyaw ดินร่วนเนียนyawปนทราย 1.3-2.0 เมตร (0.14/0.23/0.53)

ที่ราบรอบลุ่มน้ำ ส่วนที่เป็นชุดผสมของชั้นทิน (ชุดโคราช และโพทนพิสัย)

﴿ ชั้นบนประกอบด้วย ดินทรายร่วน ดินร่วนปนทราย ดินร่วน 0.2 เมตร (0.07/0.15/0.44)

﴿ ชั้นล่างประกอบด้วย ดินร่วนปนทราย ดินร่วนเนียนyawปนทราย ดินเนียนyawร่วน ดินเนียนyaw 1.0-1.8 เมตร หรือลึกกว่า (0.12/0.21/0.53)

ภาพที่ 3 แผนที่แสดงชาร์ตวิทยาของพื้นที่ชุมน้ำอุ่มน้ำสังคม

中華書局影印

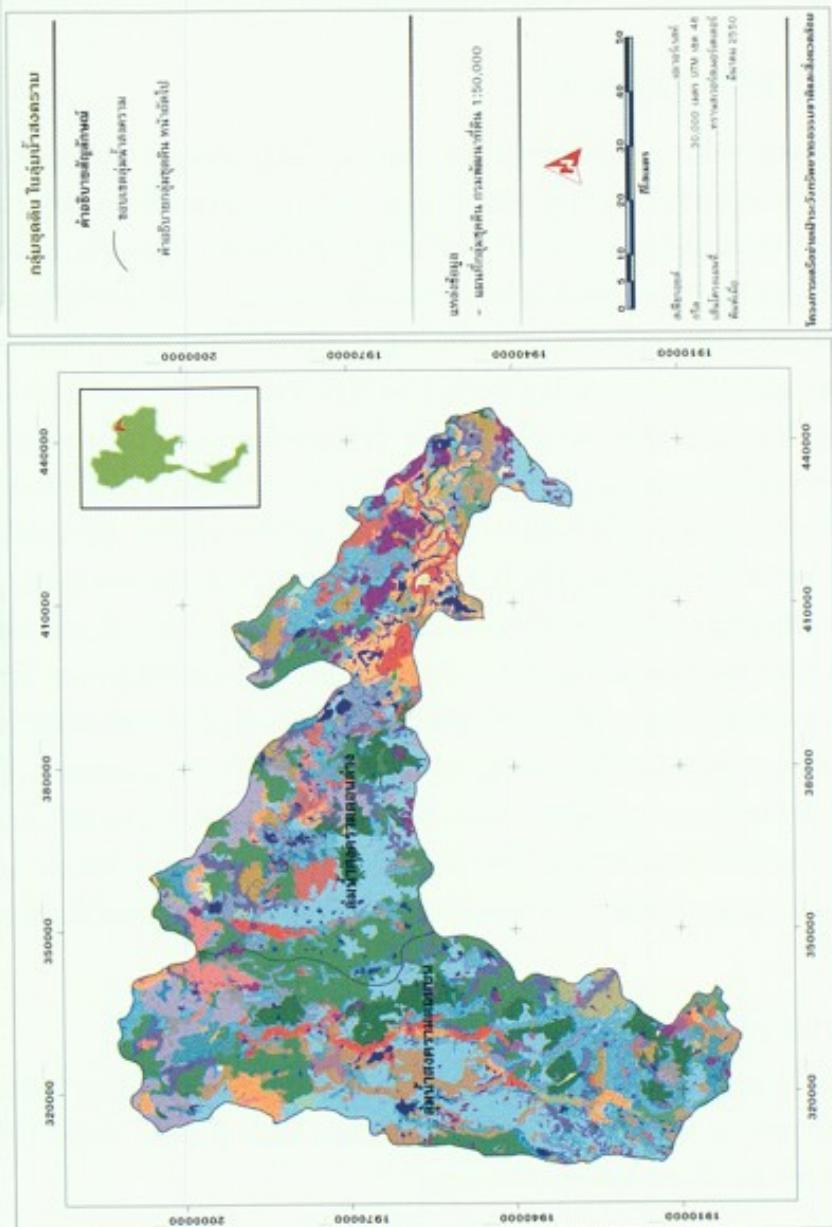
սկզբանական

กิตติ์วัน พานิช

ເມນົາຂອງເກີດ
= ເມນົາທີ່ມີຄວາມຮັບຮັກ 1:50,000

20,000 km² UTM 10R 41
Prayairi (Prairies)
Ketuan 2051

วิเคราะห์แนวโน้มการค้าต่างประเทศ

ภาพที่ 4 แผนที่แสดงชุดต้นของพื้นที่ชุมน้ำอุ่มน้ำสางคราม

การรวมด้วยของชั้นดินเป็นดินลุ่มแม่น้ำในบริเวณที่รบกวนน้ำท่วมถึง และที่รบกวนล่างโดยรอบที่รบกวนน้ำท่วมถึงกับตะกอนดินเนินยอดดินเนินยอด และดินเนินยอดร่วน เป็นองค์ประกอบสำคัญ ในประวัติศาสตร์อันยาวนานมีหลายหมู่บ้านที่นำดินบริเวณที่รบกวนลุ่มแม่น้ำไปทำเหมืองก้อนหิน หม้า และเครื่องปั้นอื่นๆ ซึ่งแท้ที่จริงแล้วเครื่องดินยุคโบราณเลือดซื้อของแหล่งมรกตโลกบ้านเชียงในจังหวัดอุดรธานีนี้มาจากการแหล่งโบราณคดีในพื้นที่ลุ่มน้ำสังคม ในบริเวณลุ่มน้ำสังคมตอนล่างนี้ชั้นดินลุ่มแม่น้ำที่อยู่ก่อจำแนกตามระบบของ USDA เป็นดินชุดใหญ่ Ustifluvents บนที่ราบ บนที่ราบชุดใหญ่ Tropaquepts บนที่ราบน้ำท่วมถึง เป็นชุดดินใหญ่ Paleaquults บนที่ราบทองล่าง และเป็นดินชุดใหญ่ Paleustults บนที่ราบทองกลางตอนกลาง

สภาพทางอุตุวิทยา

ลักษณะการตกของฝนประจำปีและสภาพทางธรรมชาติลักษณะของท้องถิ่นเป็นสาเหตุให้เกิดร่องรอยทางอุตุวิทยาที่แตกต่างกันของทุกน้ำหลักและอุดลั่ง ซึ่งเกิดเป็นประจำและขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติของพื้นที่ชุมชนลุ่มน้ำสังคมตอนล่าง (LSRB) โดยระดับน้ำในแม่น้ำสังคมจะเป็นไปตามรูปแบบการตกของฝนประจำปี โดยระดับน้ำที่สูงขึ้นเกิดขึ้นหลังจากฝนที่ตกหนักครั้งแรกในเดือนเมษายนหรือเดือนพฤษภาคม ส่วนตลอดเดือนพฤษภาคมและเดือนมิถุนายน ระดับน้ำจะขึ้นสูงคงที่ซึ่งในช่วงนี้รู้จักกันว่าเป็นช่วงน้ำแห้งที่เกิดจากตะกอนดินแข็งโดยประมาณมากในลำน้ำ โดยจะเป็นช่วงจังหวะเดียวที่บังคับผู้คนโดยส่วนใหญ่ ว่ายานกระแสน้ำจากแม่น้ำไป ในเดือนกรกฎาคมแม่น้ำมักท่วมล้นตึ่งหลักพื้นที่เลยไปจนถึงบริเวณที่รบกวนน้ำท่วมถึง ซึ่งทำให้พื้นที่ลุ่ปานานาชนิตสามารถขึ้นไปวางไข่ในป่าที่น้ำท่วมถึงได้ และถ้าฝนยังคงตกต่อไป ระดับน้ำจะสูงขึ้นเรื่อยๆ จนถึงระดับสูงสุดในปลายเดือนสิงหาคมหรือต้นเดือนกันยายน หลังจากนั้นระดับน้ำจะเริ่มลดลง ในปีที่น้ำท่วมเป็นเวลานาน ระดับน้ำจะลดลงจากที่รบกวนน้ำท่วมถึงและไหลลงแม่น้ำสังคมจนถึงกลางเดือนหรือปลายเดือนตุลาคม ซึ่งระดับน้ำลดลงและท่วมค้างอยู่เป็นเวลานาน การไหลลงของแม่น้ำสายหลักจะไม่สระดกตั้งแต่เดือนมกราคมจนถึงต้นเดือนเมษายน ซึ่งทำให้เกิดความแตกต่างเป็นร้อยเท่าเป็นอย่างน้อยระหว่างน้ำในช่วงหน้าแล้งและช่วงน้ำหลักในเดือนสิงหาคมและเดือนกันยายน ส่วนพื้นป่าที่น้ำท่วมถึงนั้น น้ำจะยังไม่แห้งจนกระทั่งถึงเดือนมกราคม ซึ่งทำให้เกิดเป็นพื้นที่ชุมชนแบบ lacustrine และแบบ palustrine features ที่น้ำยังคงท่วมชั้งอยู่ในหนองน้ำในช่วงหน้าแล้งจนกระทั่งช่วงน้ำหลักในฤดูต่อไป

แหล่งน้ำจืด

ลุ่มน้ำสังคมมีพื้นที่รับน้ำประมาณ 12,367 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 7,729,375 ไร่ โดยมีแม่น้ำสังคมเป็นลำน้ำหลัก มีลำน้ำสาขา 7 สาย ได้แก่ ห้วยคง ห้วยชาง ห้วยโนด ห้วยอ้อ ห้วยน้ำมา ห้วยน้ำยาม และห้วยน้ำอุน

માનવાની કસુલમાં

พัฒนาชุมชน

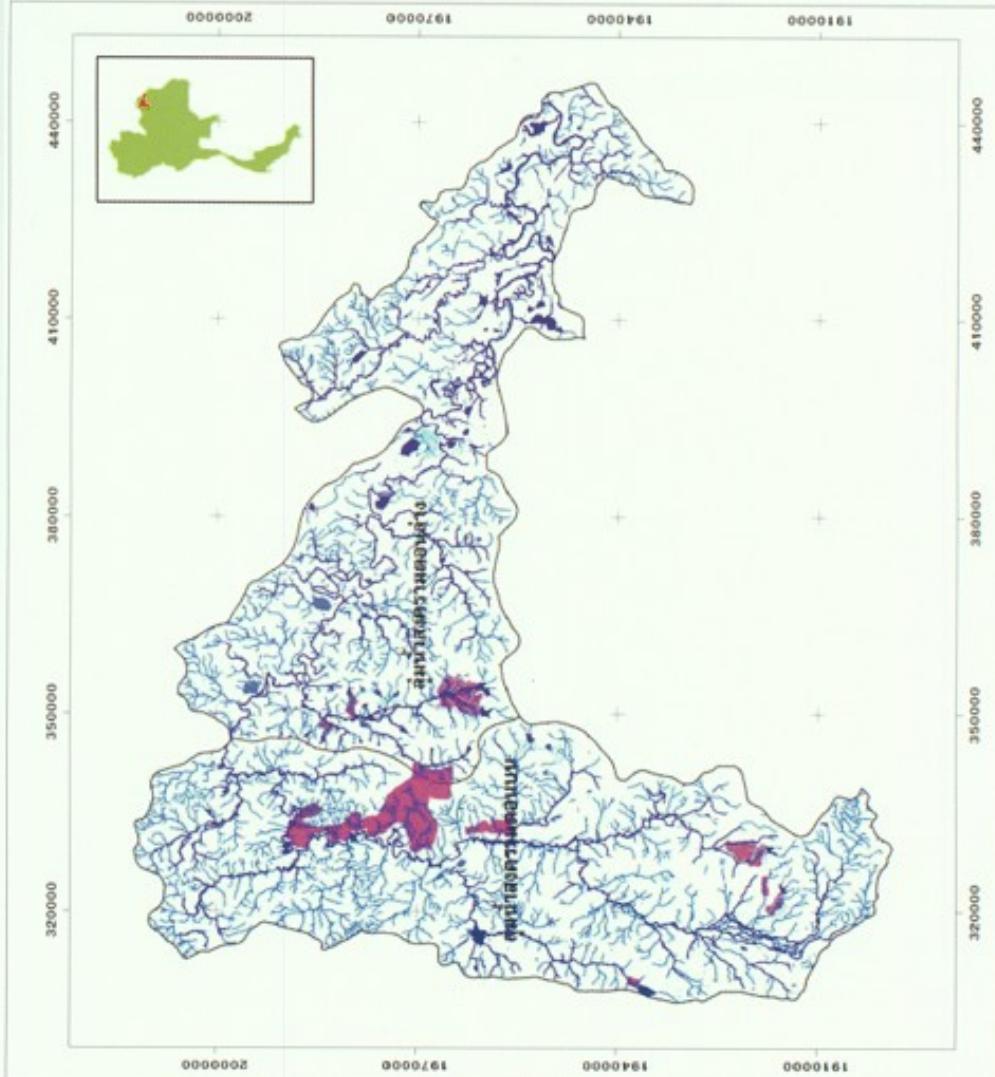
— 150,000

ก.พ.ท.๗๖๗๔ วันที่ ๒๖ กันยายน พ.ศ.๒๕๔๕

2

THE JOURNAL OF CLIMATE VOL. 17, NO. 10, OCTOBER 2004

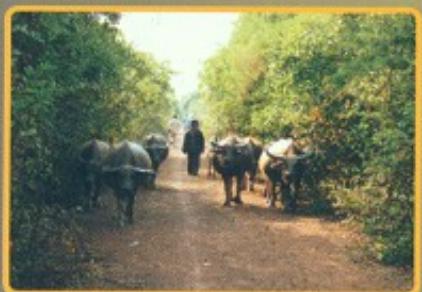
ภาพที่ 5 แผนที่แสดงแหล่งทรัพยากรน้ำของพื้นที่ชุมชน้ำคุ่มน้ำแล้งในสังคม

แม่น้ำสังค河流เป็นแม่น้ำสายสำคัญไหลลงมาจากแม่น้ำโขงทางเขตอิสานเหนือ หรือที่เรียกว่า “แม่อั่งสกлонคร” มีต้นกำเนิดจากเทือกเขาภูพานในเขตจังหวัดสกลนคร ไหลผ่านจังหวัดอุดรธานี หนองคาย และบรรจบกับแม่น้ำโขงที่ตำบลไชยบุรี อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม

◆ คุณภาพน้ำ

โดยทั่วไปน้ำมีคุณภาพดีในช่วงฤดูฝนเนื่องจากการเจือจากและการไหลของน้ำ ช่วงเสียงที่น้ำจะมีคุณภาพดีอาจเริ่มตั้งแต่ฤดูฝนเมื่อน้ำหลักช่วงแรกมาถึงและชะล้างสารเคมีจากการเกษตร ตะกอนดิน มวลพิษจากบ้านเรือนจากเขตเมือง และน้ำที่มีเกลือแร่สูงจากบริเวณที่มีกิจการลักด้วยชาติเพื่อการค้า ลงสู่แม่น้ำสาขาและแม่น้ำสายหลัก ซึ่งจะทำให้น้ำมีคุณภาพดีในเวลาอันรวดเร็ว อย่างไรก็ตาม การติดตามคุณภาพน้ำน้อยครั้งและสถานีเก็บน้ำอยู่ภูมิภาคต่างๆ จึงยากที่จะตรวจสอบถ้าเกิดเหตุการณ์เหล่านี้ขึ้น

● ความหลากหลายทางชีวภาพในพื้นที่ชุมชน้ำลุ่มน้ำส่งความต้อนร่าง

- พรรณพืช
- พันธุ์สัตว์

● สภาพเศรษฐกิจ สังคม ประชากร

- ประชากร
- การใช้ประโยชน์ที่ดิน
- การใช้ประโยชน์แหล่งน้ำ
- สภาพทางเศรษฐกิจ
- มูลค่าทางเศรษฐศาสตร์ของบริการและผลผลิตของระบบนิเวศพื้นที่ชุมชน้ำลุ่มน้ำส่งความต้อนร่าง
- อนาคตของระบบนิเวศของพื้นที่ชุมชน้ำลุ่มน้ำส่งความต้อนร่าง

● สภาพปัญหาและการคุกคามพื้นที่ชุมชน้ำลุ่มน้ำส่งความต้อนร่าง

● บรรณานุกรม

ความหลากหลายทางชีวภาพ ในพื้นที่ชุมชนน้ำลุ่มน้ำสังคมตอนล่าง

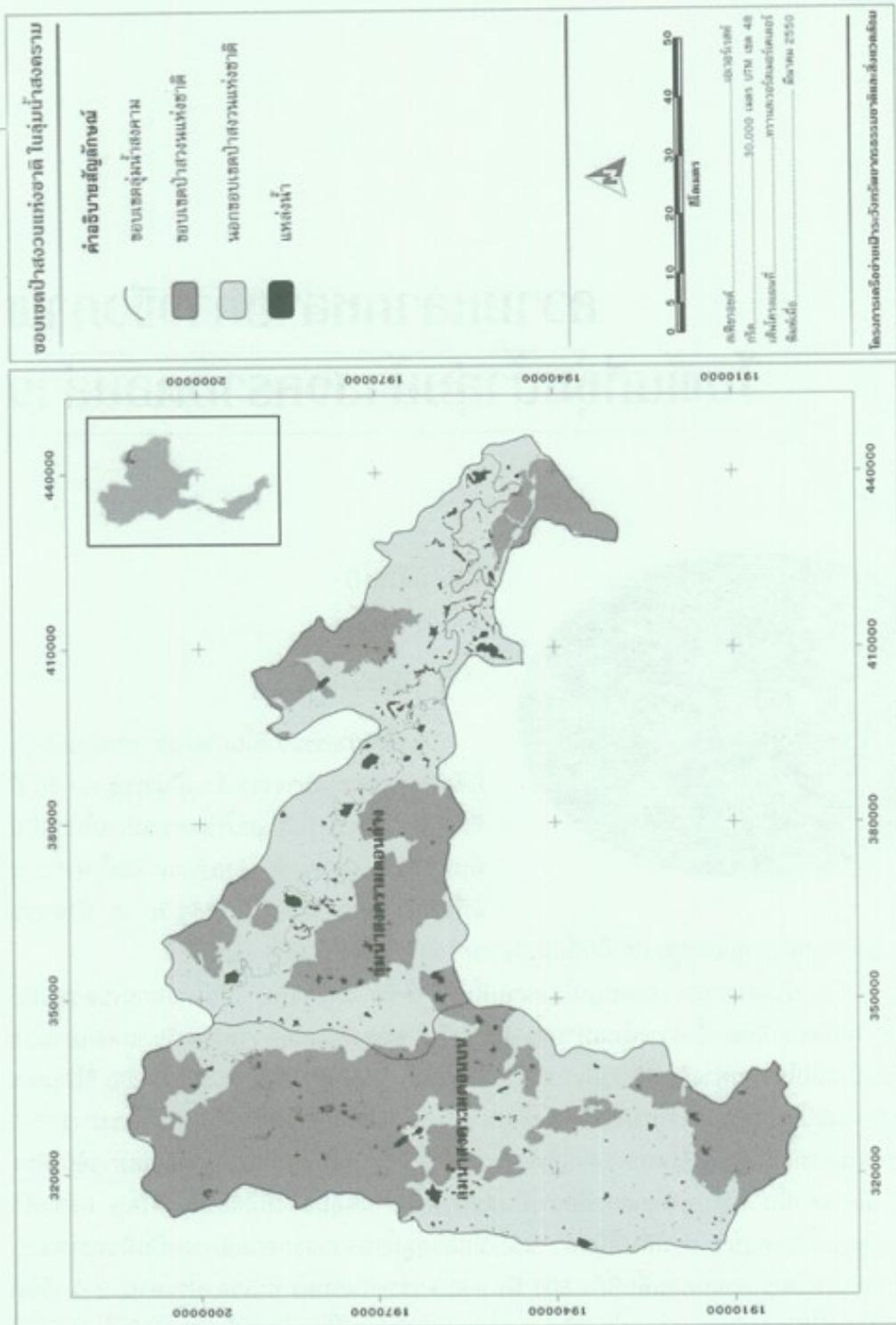
พวรรณพันธ์

สังคมพันธุ์

พื้นที่ป่าธรรมชาติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีอัตราการลดลงอย่างรวดเร็ว เป็นระยะเวลา 50 ปี ที่ผ่านมา บริเวณพื้นที่ลุ่มน้ำสังคมตอนล่างในไทยเป็น พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ โดยบริเวณลุ่มน้ำสังคม มีพื้นที่ป่าสงวนประมาณ 2,764.76 ไร่ ป่าสงวน ส่วนมากถูกทำลายและบุกเบิกเป็นพื้นที่เกษตรกรรม รวมทั้งเป็นที่ตั้งชุมชนใหม่

แม่น้ำสังคมทางตอนบนไหลผ่านพื้นที่ลาดชัน ล้ำน้ำแคน เมื่อไหลผ่านเขตรอยต่อ จังหวัดอุดรธานีมีล้าน้ำสาขาไหลมาบรรจบมากขึ้น ขณะเดียวกันความลาดชันก็ลดลงมาและ มีระดับแทนไม่แตกต่างกัน โดยเฉพาะบริเวณปากแม่น้ำขึ้นมาตามล้าน้ำประมาณ 200 กิโลเมตร ในบริเวณนี้ระดับก้นแม่น้ำสังคมค่อนข้างแน่นราก ความลาดชันต่างกันเฉลี่ยประมาณ 3-4 เซนติเมตรต่อเมตรต่อแม่น้ำ 1 กิโลเมตร ทำให้ห้องน้ำในช่วง 200 กิโลเมตร มีความสูงแตกต่างกันเพียง 2 เมตรเท่านั้น บริเวณดังกล่าวถือว่าเป็นสุ่มน้ำสังคมตอนล่างที่มีลักษณะพิเศษ กล่าวคือ ในสุ่มน้ำจะอยู่ หัวพื้นที่ลุ่มต่ำ และเมื่อถึงสุ่มน้ำหลักจะกลับสภาพเป็นพื้นที่เลสาน้ำจืดกว้างใหญ่ ครอบคลุมพื้นที่ถึง 800 ถึง 960 ตารางกิโลเมตร กินเวลาประมาณ 3-4 เดือน น้ำหลักนี้เป็นอิทธิพลมาจากการน้ำหนืดและน้ำจากล้าน้ำโขงที่ไหลย้อนเข้ามาตามล้าน้ำสังคม และล้าน้ำย่อย จากลักษณะดังกล่าวทำให้ลุ่มน้ำสังคมตอนล่างมีเอกลักษณ์เฉพาะทางธรรมชาติ คือ มีป่าชื้นติดต่อกัน ขึ้นอยู่ตามที่ราบน้ำท่วมถึงริมแม่น้ำและทิวทัศน์ที่ทันต่อการเปลี่ยนเวลา 3-4 เดือน โดยเฉพาะป่าไผ่ หรือที่ชุมชนเรียกว่า “ปานบุ่งปานาม” หรือ “ปานาม”

ภาพที่ 6 แผนที่แสดงกรวยภารป่าไม้พื้นที่ชุมน้ำอุ่มน้ำส่งคุณ

ตาราง 2 แสดงประเภทของสั่งคุมพืช

พื้นที่พิชพวรรณตามธรรมชาติ	พื้นที่พิชพวรรณที่ปลูก
ป่าเต็งรัง	นาข้าว (ทั้งที่อาศัยน้ำจากธรรมชาติ และจากคลองชลประทาน)
ป่าเบญจพรรณ	สวนยางพารา (บันทีสูงหรือเนินเขา)
ป่าดิบแล้ง	สวนยุคาลิปตัสและกระถินเทpa
ป่าที่มีน้ำท่วมถึงบางส่วน (ป่าบุ่งป่าหาม) และป่าละเมะที่มีไฟ (<i>Bambusa spp.</i>) เป็นชนิดพันธุ์เด่น	กอกที่ปลูกในบึงและนาข้าว
หญ้าแห้วหมู พืชน้ำจำพวกกอก อ้อ และไม้น้ำประเกทจากแทน ที่ลอยอยู่เหนือน้ำ และมีการแพร่กระจายจำนวนมากในบึง	ไร/สวนผลไม้ที่ดังอยู่ใกล้หมู่บ้าน (เช่น มะม่วง ขนุน มะพร้าว กล้วย และทุเรียนน้ำหรือทุเรียนเทศ)
ทุ่งหญ้าที่มีชนิดพันธุ์หญ้าที่ทนทานต่อน้ำท่วม หลายชนิด เชิงขันอยู่บนดินบริเวณที่ราบ น้ำท่วมถึง	พื้นที่เพาะปลูกพิชพันธุ์อื่นๆ (อ้อย มันสำปะหลัง มะเขือเทศ แตง ข้าวโพด และผักชนิดอื่น)

หลังจากถูกผูกผันเป็นต้นไป น้ำในป่าบุ่งป่าหามจะแห้งลงทำให้ลุ่มน้ำส่งความดอนล่างมีระบบนิเวศที่หลากหลาย เช่น หัวย หนอง ปากหัวย ปากย่อง วัง หาด คุก หาม บุ่ง คุย ย่อง ส้อม ทุ่ง ดอน คง โนน โโคก เป็นต้น ระบบนิเวศเหล่านี้มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของชุมชนที่ดังถึ่นฐานตามพื้นที่ราบสูงที่แทรกอยู่ในป่าบุ่งป่าหาม และชุมชนรอบนอก ทั้งทางด้านการทำมาหากิน การฟื้นฟ้าพิชพวรรณ การใช้ที่ดินในการทำการเกษตร การเลี้ยงสัตว์ เป็นแหล่งน้ำอุปโภคบริโภค และเป็นแหล่งท่องเที่ยว สร้างรายได้เสริมให้แก่ชุมชน

ป่าบุ่ง ป่าหาม (Seasonal Flooded Forest)

ป่าบุ่ง ป่าหาม เป็นสั่งคุมพืชที่มีความเกี่ยวพันกับชุมชนอิสานของไทยมาช้านาน “บุ่ง” เป็นคำที่คนอิสานหมายถึง บึง หรือแหล่งน้ำขนาดใหญ่ที่มีน้ำขังตลอดปี ส่วน “หาม” หมายถึง พื้นที่ริมฝั่งลำน้ำซึ่งมีน้ำท่วมถึงเป็นครั้งคราว และป่าหาม หมายถึง ป่าริมแม่น้ำที่มีน้ำท่วมถึงในฤดูฝน และน้ำแห้งขอดลงในฤดูแล้ง พบริษัทนี้ในบริเวณที่ราบเริมแม่น้ำทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เช่น บริเวณแม่น้ำมูลและแม่น้ำครีสลงกรณ์ในแขวงสกลนคร โดยช่วงฤดูแล้งป่าชนิดนี้จะมีนิเวศเป็นป่าปกติแล้ง แต่เมื่อถึงฤดูน้ำหลักป่าบุ่ง ป่าหามจะถูกน้ำท่วมขัง ลักษณะเด่นของพิชพวรรณในป่าชนิดนี้ คือ มีไม้พุ่มหนามขนาดเล็กที่ทนการแซะขังของน้ำอยู่มาก และไม้ขนาดใหญ่ขึ้นกระเจาอยู่ห่างๆ กัน

โครงสร้างของป่าบุ่ง ป่าทาม สามารถแบ่งเป็น 3 ประเภทใหญ่ๆ เพราะพื้นที่ไม่เสมอ กัน ประเภทแรกเป็นป่าที่ถูกน้ำท่วมในช่วงเวลาหน้าขึ้นสูง ได้แก่ ป่าริมขอบลำน้ำ มีไม้เด่นหลายชนิด เช่น หว้า คงอุ่ง กระโคนน้ำ ประเภทที่สองเป็นพื้นที่น้ำท่วมไม่ถึง พบรดамที่ดอนหรือโคล ประเภทสุดท้ายเป็นป่าบุ่ง ป่าทามที่มีน้ำท่วมขังตลอดปี ชนิดของพวรรณไม้เป็นพวงที่ปรับตัวให้เหมาะสมต่ออัตราพูลของกระแสน้ำ เช่น กอก ผือ จอก แหน กระจัน สาหร่าย และบัวสาย ป่าบุ่ง ป่าทามเป็นแหล่งขยายพันธุ์และอนุบาลตัวอ่อนของสัตว์ต่างๆ มีไม้พุ่มขนาดอยู่มากสัดส่วนป่าจิงใช้หลบภัยได้ดี อีกทั้งต้นพิชยังช่วยดักดื่นอาหารจากกระแสน้ำไว้บำรุงติน ชาวบ้านโดยรอบมักเข้าไปเก็บหาของป่า หรือใช้พื้นที่ทำการเกษตรปลูกข้าวน้ำทามและข้าวนานองได้ดี

ป่าบุ่ง ป่าทาม เป็นแหล่งอาหารที่สำคัญของชุมชนที่อาศัยอยู่ริมน้ำบริเวณบุ่งทามนั้นๆ เช่น ริมน้ำมูล และน้ำซี้ เป็นต้น

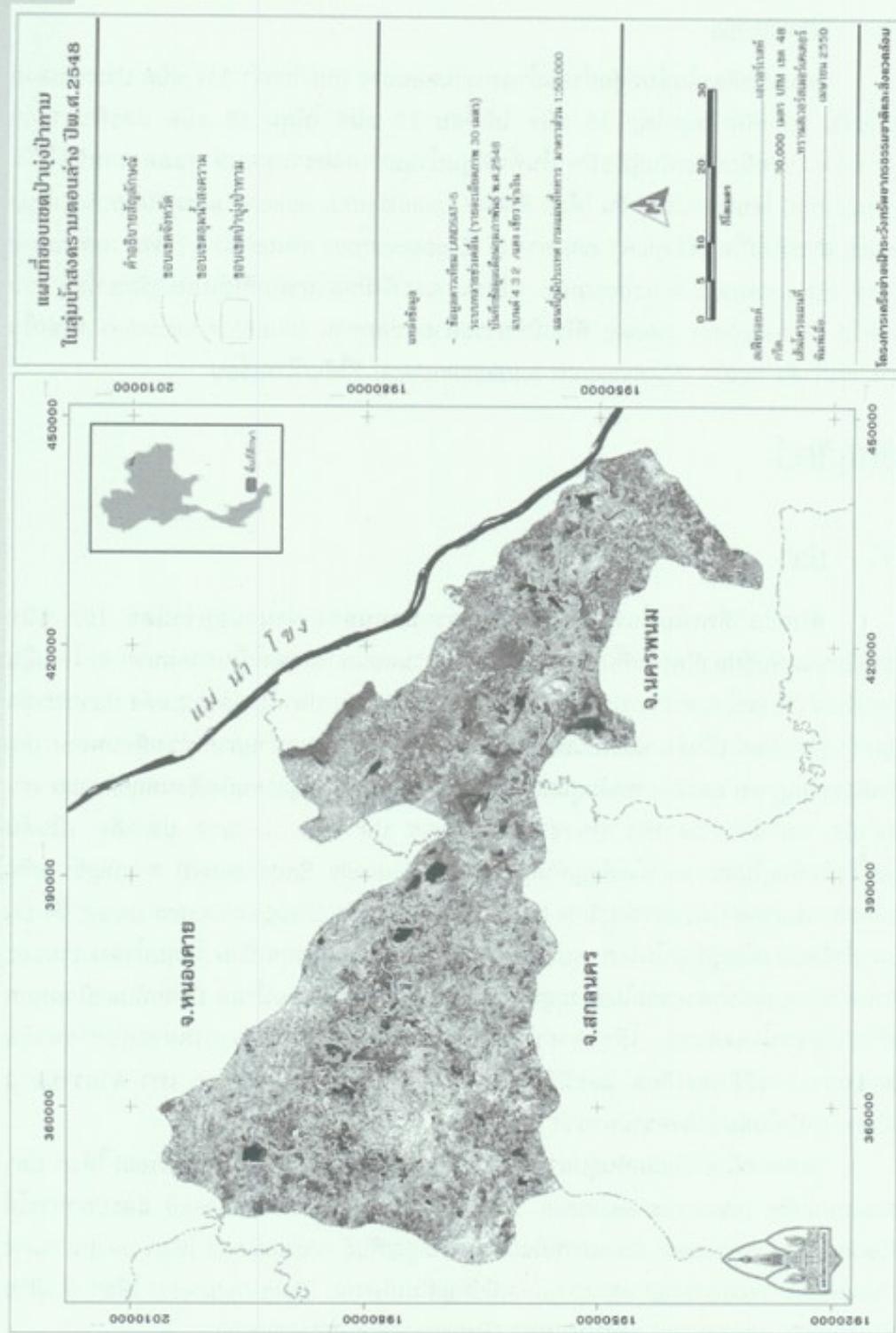
พืชพรรณและสัตว์ป่าที่พบในป่าบุ่ง ป่าทาม

พืชตั้งเดิมในป่าบุ่ง ป่าทาม (Flora of Seasonal Flooded Forest)

ป่าบุ่ง ป่าทาม เป็นป่าชุมชนแห่งภาคอีสานโดยแท้ เพราะธรรมชาติได้สร้างสรรค์ตั้งแต่ทุนทรัพยากรธรรมชาติ ที่ผู้คนสามารถเข้าไปเก็บหาหรือใช้สอย เพื่อค้าจุนวิถีชีวิต ได้อย่างกลมกลืนกัน โดยเฉพาะพิชพรรณตั้งเดิมในป่าชนิดนี้นับว่ามีอยู่อย่างหลากหลายและมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวเนื่องจากป่าบุ่ง ป่าทามเป็นนิเวศป่าปกซึ่งจะถูกน้ำเอ่อขึ้นท่วมเป็นเวลา 3-4 เดือนในรอบปี ต้นพิชใหญ่น้อยจึงปรับตัวให้มีสภาพทนน้ำขึ้น อาทิ ฝ้ายน้ำ ทุมน้ำ ตินเปิด ชะมวง คงอุ่ง หว้า หัวลิง ดูก อึง กระโคน ทำอีปู เม่า ไม้ขาดหรือเทียง ตะแบก ยาง สะแบง พะยอม เมิน และแสง เป็นต้น

ส่วนพวรรณไม้เบิกกนainenพื้นที่ถูกเบิกทาง ได้แก่ ໄโพ ฝ้ายน้ำ หัวลิง เสียว และเนียมช้าง เป็นต้น สังคมพิชในป่าบุ่งป่าทามจะกระจายตัวกันอยู่ปะรุงๆ ไม่หนาแน่นนัก ยามฤดูแล้ง พิชเหล่านี้สามารถอพยพได้ดี เมื่อเริ่งถูกน้ำหลอกจะเห็นเฉพาะยอดไม้สูงกระจายท่าทาง กันพิชบางชนิดยังสามารถอพยพได้แม้จะถูกน้ำท่วมจนมีดินเป็นเวลานาน ไม่ใช่ป่าเป็นพิชที่สามารถ adapting ใหม่ได้รวดเร็วที่สุดในสังคมพิชชนิดนี้ จึงกลายเป็นพิชเมิกน้ำและไม่ใช้สอยสำคัญ แก่ชุมชนห้องถิ่น เพราะน้ำจากจะใช้หน่ออ่อนและแขนงทำอาหารแล้ว ล่าตันยังใช้ทำเครื่องจักสาน อาวุธ และเครื่องเรือนต่างๆ ได้อีกด้วย เรือนราษฎรและกิจกรรมของต้นพิชในป่าบุ่ง ป่าทามที่ตั้งตระหง่านติดอุดมสมบูรณ์ไว้ ศิอ แหล่งเพาะพันธุ์และอนุบาลสัตว์น้ำวัยอ่อน ที่สำคัญ

ในพื้นที่ป่าบุ่ง ป่าทาม นอกจากจะเติมไปด้วยไม้ล้มลุก ไม้พุ่มขนาดเล็ก และไม้น้ำ บางชนิดแล้วยังมีน้ำตาลใหญ่ เช่น ตันพอก ขี้นอาศัยอยู่ด้วย

ภาคที่ 7 แผนที่แสดงขอบเขตป่าบุ่งป่าทามพื้นที่ชุมชน้ำอุ่มน้ำสางหวานตอนล่างปี พ.ศ. 2548

๑ พืชพันธุ์พิเศษ

พรนพิชที่พบในพื้นที่ชุมน้ำลุ่มน้ำสังคมตอนล่าง พบมากกว่า 111 ชนิด ประกอบด้วย ไม้ยืนต้น 29 ชนิด สมุนไพร 34 ชนิด ไม้เลี้อย 13 ชนิด ไม้พุ่ม 15 ชนิด และพืชกาฝาก 10 ชนิด (รายชื่อชนิดพันธุ์พิชที่พบในพื้นที่ชุมน้ำลุ่มน้ำสังคมตอนล่างแสดงรายชื่อไว้ในภาคผนวก ก) โดยมีพืชประจำถิ่น ได้แก่ ตินตั้ง (*Anomianthus dunces*) และกสิน (*Schoutenia ovata*) สำหรับไม้ใหญ่ที่มีคุณค่า เช่น ยางนา (*Dipterocarpus alatus*) แಡง (*Xylia xylocarpa*) ประดู่ (*Pterocarpus macrocarpus*) เป็นต้น และยังมีพะลายชนิดที่ใช้เป็นยารักษาโรค เช่น ตะคร้อ (*Schleichera oleosa*) ที่ใช้เป็นยา缓解 ข้อยขาน (*Streblus taxoides*) ที่ใช้เป็นยาบำรุงกำลัง กระเบา (*Hydnocarpus anthelminthica*) ที่ใช้แก้โรคเรื้อรัง

พันธุ์สัตว์

ปลา

พันธุ์ปลาที่พบในพื้นที่ชุมน้ำลุ่มน้ำสังคมตอนล่าง จำนวนอย่างน้อย 162 ชนิด (รายชื่อชนิดพันธุ์ปลาที่พบในพื้นที่ชุมน้ำลุ่มน้ำสังคมตอนล่างแสดงไว้ในภาคผนวก ค) โดยเป็น ปลาประจำถิ่นลุ่มน้ำสังคม ประมาณ 58 ชนิด เช่น ปลากรุ่น ปลากรัง ปลากระแต ปลากระเติด ปลากรา ปลาเชื่อม เป็นต้น และเป็นปลาพจากแม่น้ำโขง ในอุดน้ำหลาก ช่วงเดือนพฤษภาคม ถึงเดือนกรกฎาคม และอพยพกลับสู่แม่น้ำโขงก่อนน้ำลด ในเดือนตุลาคมถึงเดือนพฤษจิกายน เช่น ปลาบึก ปลาค้า ปลาเคิง ปลาชวย ปลาเผา ปลาพอน ปลานาง ปลาเสือ เป็นต้น โดยมีชนิดที่อยู่ในสถานภาพใกล้สูญพันธุ์อย่างยิ่ง (Critically Endangered) ตามบัญชีรายชื่อ ของสหภาพสากลว่าด้วยการอนุรักษ์ (IUCN) ได้แก่ ปลาบึก (*Pangasianodon gigas*) ซึ่งเป็น ปลาแม่น้ำจีดขนาดใหญ่ที่สุดในโลก พบในลุ่มน้ำโขงเท่านั้น โดยอพยพเข้ามาในลุ่มน้ำสังคมและ หัวสาขาของแม่น้ำสังคมในช่วงฤดูน้ำหลากและอพยพกลับก่อนน้ำลด ปัจจัยที่ปลาบึกอพยพ เข้ามาในลุ่มน้ำสังคม เนื่องจากป่าทางมีระบบนิเวศที่หลากหลายเหมาะสมต่อการหากิน โดยเฉพาะการมีดินละอียด และมีพืชน้ำที่เป็นอาหารของปลาบึก ได้แก่ เทา จากรายงาน ไม่พบปลาบึกในลุ่มน้ำสังคมมากกว่า 5 ปี แล้ว

นอกจากนี้ ยังมีชนิดพันธุ์ปลาที่อยู่ในสถานภาพใกล้สูญพันธุ์ (Endangered) ได้แก่ ปลา กระเบนน้ำจีด (*Dasyatis laoensis*), ปลาบึกอกทอง (*Probarbus jullieni*) และปลากระโพ้ (*Catlocarpio siamensis*) สถานภาพมีแนวโน้มใกล้สูญพันธุ์ (Vulnerable) ได้แก่ ปลาหมากผาง (*Tenualosa thibaudeau*) และสถานภาพมีข้อมูลไม่เพียงพอ (Data Deficient) ได้แก่ เอินฝ่าย (*Probarbus labeaminor*) และปลาเทพา (*Pangasius sanitwongsei*)

สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม

ในอดีตในพื้นที่ชุมชน้ำลุ่มน้ำสังคมตามล่างพับสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมเป็นจำนวนมาก อาศัยในป่าอันอุดมสมบูรณ์ เช่น เสือชินต์ต่างๆ ช้าง สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมที่มีกีบเท้า ชะมด พังพอน นาgar เป็นต้น สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมมีจำนวนเหลืออยู่ไม่นาน เนื่องจากการล่าและถูกสัตย์อย่างรุนแรง จากการรวบรวมมีข้อมูลว่าในพื้นที่นี้พบสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม อย่างน้อย 8 ชนิด เช่น สุนัขจิ้งจอก (*Canis aureus*) กระแตเห็นอ (Tupaia belangeri) กระรอกหลากระ (Callorciurius finlaysonii) ลิงခอก (*Macaca mulatta*)

นก

พบนกประจำถิ่นและนกอพยพในพื้นที่ชุมชน้ำลุ่มน้ำสังคม จำนวนอย่างน้อย 102 ชนิด (รายชื่อชนิดพันธุ์นกที่พบในพื้นที่ชุมชน้ำลุ่มน้ำสังคมตามล่างแสดงไว้ในภาคผนวก ๑) โดยจัดอยู่ในสถานภาพใกล้สูญพันธุ์ (Endangered) ได้แก่ นกกระสาขาว (*Ardea cinerea*), นกกระสาแดง (*Ardea purpurea*) และเหยี่ยวคำ (*Milvus migrans*) อุยูในสถานภาพมีแนวโน้มใกล้สูญพันธุ์ (Vulnerable) ได้แก่ เป็ดลาย (*Anas querquedula*) และอุยูในสถานภาพใกล้สูญคุกคาม (Near Threatened) ได้แก่ เป็ดคับแಡ (*Nettapus coromandelianus*) และเหยี่ยวแดง (*Haliastur indus*)

สัตว์เลื้อยคลาน

พบสัตว์เลื้อยคลานในพื้นที่ชุมชน้ำลุ่มน้ำสังคมตามล่างมากกว่า 40 ชนิด (รายชื่อของสัตว์เลื้อยคลาน ที่พบในพื้นที่ชุมชน้ำลุ่มน้ำสังคมตามล่าง แสดงไว้ในภาคผนวก ๒) โดยมีชนิดพันธุ์เฉพาะถิ่น ได้แก่ งูสายรุ้งลาย (*Enhydris chanardi*) และงูหัวกะโหลกท้องดำ (*Homalopsis nigriventralis*)

จะเข้าป่าจีด (*Crocodylus siamensis*) เป็นสัตว์เลื้อยคลานที่อยู่ในสถานภาพ CR ชนิดที่มีสถานภาพ vulnerable ได้แก่ เต่านา (*Malayemys subtrijuga*) ตะพาบน้ำ (*Amyda cartilagenia*) ตะ瓜ด (*Varanus nebulosus*) และเหี้ย (*Varanus salvator*) โดยพบจำนวนน้อยมากและถูกคุกคามโดยการล่าทั้งเป็นอาหารและใช้ประโยชน์ทางอื่นๆ

ชนิดที่มีสถานภาพใกล้สูญคุกคาม (Near Threatened) ได้แก่ แย้อสาน (*Leiolepis rubritaeniata*) งูเหลือม (*Python reticulatus*) งูหัวกะโหลกท้องดำ (*Homalopsis nigriventralis*) และงูจง芳 (*Ophiophagus hannah*) นอกจากนี้ในปัจจุบันยังพบ butterfly lizard ในจำนวนที่น้อยมากเนื่องจากมีอัตราการล่าค่อนข้างสูง

❖ สัตว์สะเทินน้ำสะเทินบก

สัตว์สะเทินน้ำสะเทินบกที่พบในพื้นที่ชุมชน้ำอุ่มน้ำสางครามนี้ พบรากกว่า 16 ชนิด โดยมีปริมาณค่อนข้างมาก (รายชื่อของสัตว์สะเทินน้ำสะเทินบกที่พบในพื้นที่ชุมชน้ำอุ่มน้ำสางคราม ตอนล่าง แสดงไว้ในภาคผนวก ๔) โดยสัตว์สะเทินน้ำสะเทินบกที่พบทั้งหมดอยู่ในสถานภาพ least concern (LC) โดยมีอยู่ในสถานภาพใกล้ถูกคุกคาม (Near Threatened) ได้แก่ narrow-mouthed frogs เช่น อึ่งลาย (*Calluella guttulata*) และอึ่งปากขาด (*Glyphoglossus molossus*)

❖ สัตว์ไม่มีกระดูกสันหลัง

จากการศึกษาของโครงการ ได้บันทึกวัวพับแมลงจำนวน 19 ชนิด จาก 10 แหล่งที่ศึกษา ในเดือนมีนาคม พ.ศ. 2549 นอกจากนี้ ในรายงานของชาวบ้านยังพบหอยจำนวน 10 ชนิด กุ้งจำนวน 3 ชนิด และปูจำนวน 4 ชนิด

❖ เท็ด ST

จากการศึกษาและสำรวจในพื้นที่พบ เท็ด รา อย่างน้อย 17 ชนิด โดยมีการเก็บในบริเวณ ป่าบุ่งป่าทาม เพื่อการบริโภคและขายเป็นรายได้ บางชนิดอาจยังไม่มีการจำแนกระบุ ทางวิทยาศาสตร์ โดยมีชื่อเรียกโดยชาวบ้านในพื้นที่ ได้แก่ เท็ดขี้ควาย เท็ดยาวย เท็ดสินคอง เท็ดละโงก และเท็ดผึ้งทาน

ສາພເສຣໜັກ ສັງຄມ ປະຊາກ

ປະຊາກ

ພື້ນທີ່ຊຸມນ້ຳຄຸ່ມນ້ຳສັງຄມຕອນລ່າງ ມີ
ອານາບວິເວນອູ່ໃນເຂດຈັງຫວັດອຸດຮານີ້ ແນວດຄາຍ
ສົກລົນຄາ ແລະນຄຽນພນມ ຊຸມຊນທີ່ອາສີຍອູ່ມິວິສີ່ວິດ
ພຶ້ງພຶ້ງກັບການຈັນປາລາແລະເກີບເກີວພລົດອື່ນໆ ໃນ
ພື້ນທີ່ຊຸມນ້ຳເປັນອາຊີພເສຣີນ ຂໍ້ນະທີ່ແລ່ດໍທີ່ອູ່ອາສີຍ
ຫລາຍແທ່ງໃນພື້ນທີ່ຊຸມນ້ຳຖຸກຮຽນຈາກການຕັດໄມ້
ໃນປາທີ່ນ້ຳທ່ວມໜັງເທື່ອນ້າໄປເພົ່າຄ່ານ ກາຮທັກຮ້າງ

ຄາງປາເພື່ອໃຊ້ທີ່ດິນທໍາການເກະຫຼາດ ກາຮເລື່ອງປຸລັດວິທຸງຫຼັງໝູ້ ແລະກາຮເສາະຫາອອກປາເພື່ອເປັນ
ອາຫາຣ ພື້ນທີ່ນ້ຳຂັງບາງແທ່ງແລະພື້ນປານ້າທ່ວມຂັງບາງສ່ວນຢັກຄົງໄໝຖຸກກະທນ

ໃນພື້ນທີ່ຊຸມນ້ຳຄຸ່ມນ້ຳສັງຄມຕອນລ່າງ ມີປະຊາກຫລາຍກຸມອາສີຍອູ່ ກຸມທີ່ໄຫຼູ່ທີ່ສຸດ
ສຶກກຸມພື້ນຮາບໄທ-ລາວ ສ່ວນກຸມຍ່ອຍອື່ນໆ ນັ້ນ ໄດ້ແກ່ ກະເໜີຍງ ຖະໄຈ ໄກໂຈ່ງ ເຢ້າ ເສີກ ຍ້ອຍ
ຂົ່ງບາງກຸມກ່ອນທີ່ຈະອົພພເຄລື່ອນຍ້ານາສູ່ຜົ່ງຕະວັນຕະຂອງແນ້ນໄຂງໃນຄວາມຮ່າຍທີ່ 19 ນັ້ນ
ມີຄື່ນຮູານເດີມອູ່ປົ່ງວິເວນເທືກເຂົາອັນນາໃນທ ໃນສາຫະນະຮູ່ປະຊາບໄປໄດຍປະຊານຄວາໃນປັຈບັນ
ໂດຍແຕ່ລະກຸມມີການພາບຸດແລະວັດນອຮຣມທີ່ແຕກຕ່າງກັນອຍ່າງຫັດເຈັນ ແຕ່ເມື່ອມີນານມານີ້ມີການ
ຮັມຕັວຂອງກຸມດັ່ງໆ ເປັນປະຊານທີ່ພຸດການພາບຸດ ແລະການພາບຸດໃນຫລາຍໝູ້ບ້ານຂາວລາວ
ທີ່ສືບເຂື້ອສາຍມາຈາກຈັງຫວັດໄກສໍເຕີຍໃນປະເທດລາວ ເຊັ່ນ ດຳມວນ ແລະສະຫວັນນະເຂດ ມີ
ຮາຍຈານວ່າໄດ້ອົພພໄປອູ່ໄກລົງທຶນພະບາງ ສໍາຫວັບເຂດເມືອງແລະອໍາເນົດທີ່ເປັນຄຸນຍົກລາງນັ້ນ
ຈະປະກອບໄປດ້າວຍຜູ້ອົພພມາຈາກຫລາຍເຂື້ອชาຕີ ເຊັ່ນ ໄກຍກາຄກລາງ ເວີຍດນາມ ແລະຈີນ ທີ່
ຈະສ່ວນໄຫຼູ່ປະກອບອາຊີພທົ່ວໄປທາງຮູກກິຈການຄ້າແລະຮັບຮາງການ ມີນາງສັງຫຼາດທີ່ສືບເຂື້ອສາຍມາຈາກ
ຄຮອນຄຮວ່າຈົວຈົນແລະເວີຍດນາມທີ່ມາຕັ້ງການກີບເປັນໝູ້ບ້ານຂາດໄຫຼູ່ຕາມແນ້ຳສັງຄມ
ເຊັ່ນບ້ານສາຍບຸຮີ ແລະບ້ານທ່າປ່ອ ຈາກການສໍາວັຈຊຸມຊນມີອາຊີພທັກໃນການທໍານາ ຮ້ອຍລະ 92.07
ປະມົງຮ້ອຍລະ 3.69 ໃຊ້ແຮງຈານຮ້ອຍລະ 1.66 ແລະອາຊີພອື່ນໆ ຮ້ອຍລະ 2.58 ສ່ວນກາປະກອບ
ອາຊີພເສຣີນ ທໍາປະມົງ ຮ້ອຍລະ 28.04 ໃຊ້ແຮງຈານຮ້ອຍລະ 12.55 ທໍານາຮ້ອຍລະ 2.21 ໄນປະກອບ
ອາຊີພເສຣີນຮ້ອຍລະ 33.21 ແລະອາຊີພອື່ນໆ ຮ້ອຍລະ 23.99

การใช้ประโยชน์ที่ดิน

ชุมชนที่อาศัยอยู่ในบริเวณอุ่มน้ำสัมภาระ ล้วนพึงพึงและใช้ประโยชน์จากพื้นที่ชุมน้ำเป็นหลัก ทั้งการประกอบอาชีพ การคุณนาคม และเป็นแหล่งที่อยู่อาศัย โดยมีสภาพการใช้ประโยชน์พื้นที่หลักๆ ดังนี้

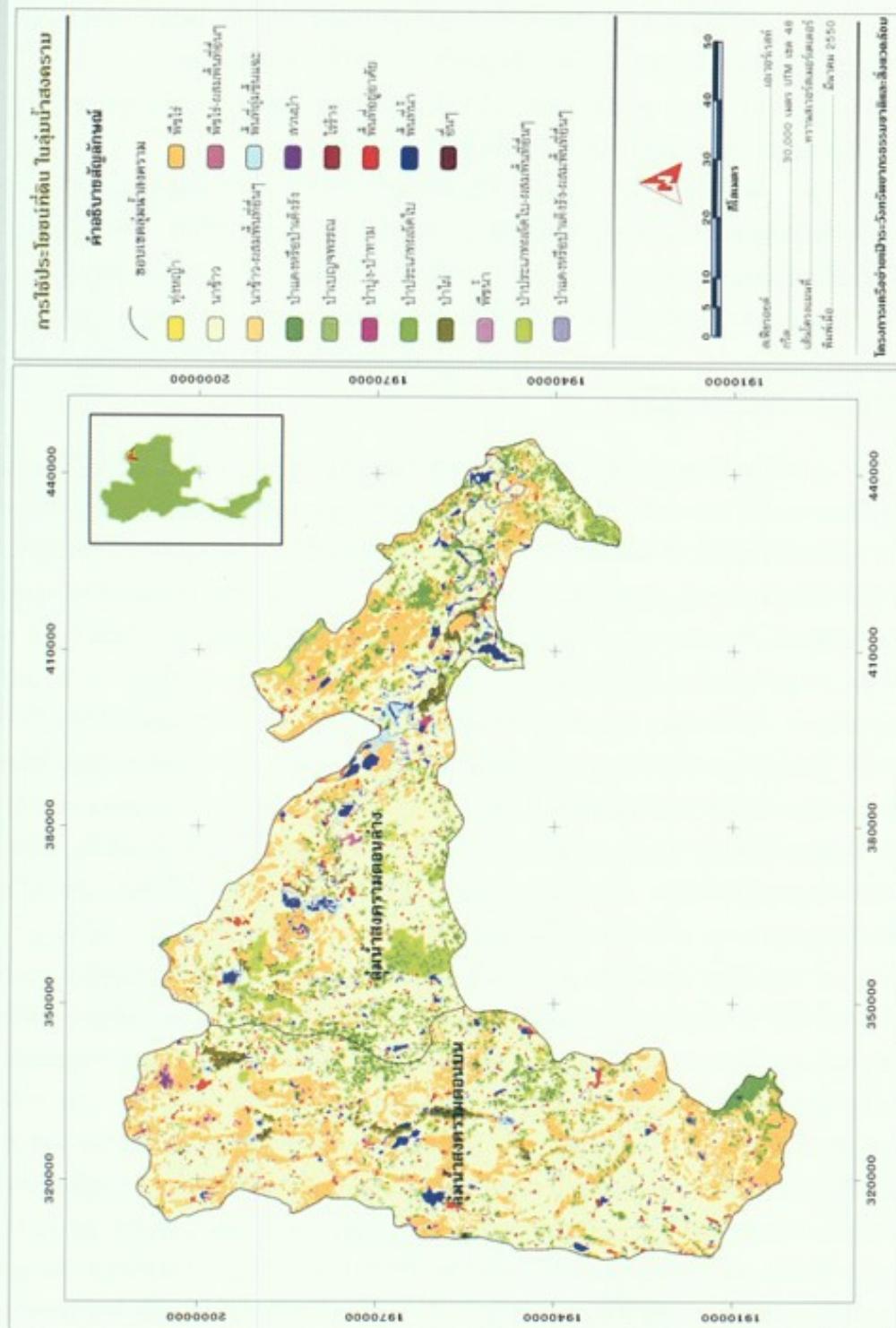
- ﴿ นาข้าว พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ลุ่ม สภาพค่อนข้างราบเรียบ
- ﴿ พิชไร พับในที่ดอนที่มีการระบายน้ำดี
- ﴿ ป่าไม้ ป่าไม้เป็นป่าผลัดใบ พับทั้งป่าเนื้อยุ่งพรรรณและป่าเดียงรัง
- ﴿ ปาริมน้ำ จะพบบนสันดินริมน้ำ และที่ร้านน้ำท่วมถึง
- ﴿ ที่อยู่อาศัย เป็นแหล่งชุมชนไม่น่านา闷่นมาก ยกเว้นในตัวเมือง
- ﴿ แหล่งน้ำ กระจายอยู่ทั่วทั้งลุ่มน้ำ หนาแน่นมากบริเวณลำน้ำสัมภาระ

ตาราง 3 แสดงการเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดิน บริเวณที่ร้านน้ำท่วมถึง ในพื้นที่ชุมน้ำ อุ่มน้ำสัมภาระตอนล่าง ระหว่างปี พ.ศ. 2532 และ 2541

ลักษณะ การใช้ประโยชน์ที่ดิน	ปี 2532		ปี 2541		การเปลี่ยนแปลง การใช้ประโยชน์ ที่ดิน (ร้อยละ)
	พื้นที่ (ตร.กม.)	ร้อยละ	พื้นที่ (ตร.กม.)	ร้อยละ	
ที่ดินในเมือง	10.27	1.39	16.11	2.18	+ 57.38
นาข้าว	348.12	47.12	353.81	47.89	+ 2.26
พิชสวน	59.03	7.99	67.38	9.12	+ 14.02
ป่าไม้	113.70	15.39	73.58	9.96	- 35.33
ป่าอุกทำลาย	33.62	4.55	14.11	1.91	- 71.30
ป่าไผ่	22.98	3.11	12.12	1.64	- 47.13
ที่รกร้าง	105.94	14.34	138.89	18.80	+ 21.16
หนองและบึง	21.65	2.93	13.30	1.80	- 38.69
แหล่งน้ำ	23.49	3.18	49.50	6.70	+ 110.73
รวม	738.80	100.0	738.80	100.0	

การใช้ประโยชน์แหล่งน้ำ

- ﴿ การเก็บรวบรวม การใช้น้ำลดลงตามความสำคัญ สำหรับการชลประทานตามช่วงเพาะปลูกครั้งต่อไปในช่วงฤดูแล้ง ได้แก่ ข้าว แตงโม และพิชผลต่างๆ ข้าวโพด ข้าวเหนียว มะเขือเทศ ผักต่างๆ แตงกวा พริก และห้อมแดง สำหรับในช่วงฤดูฝน ข้าวนานาปรัชเป็นแหล่งใช้น้ำหลัก ยกเว้นในพื้นที่มีฝนตก

ภาพที่ 8 แผนที่การใช้ประโยชน์ที่ดินพื้นที่ชุมชนน้ำลุ่มน้ำสังคมต้อนร่าง

◀ การใช้น้ำตามบ้านเรือน ใช้น้ำจากน้ำใต้ดิน (เช่น บ่อน้ำตื้น โพรชุด น้ำผึ่ง) และการสูบน้ำโดยตรงจากแหล่งน้ำผิวดิน เช่น แม่น้ำ อ่างเก็บน้ำ และทะเลสาบ

﴿ อุดสาหกรรม แหล่งใช้น้ำหลัก คือ อุดสาหกรรมเกษตร เช่น อุดสาหกรรม
มะเขือเทศกระป่อง และอุดสาหกรรมผลิตภัณฑ์ปลาระดับหมู่บ้าน

๔ แหล่งใช้น้ำอื่นๆ ส่วนมากเป็นแหล่งอุปโภคบริโภcn้ำกกลุ่มน้อยในด้านปริมาณ แต่มีความสำคัญต่อความเป็นอยู่ เช่น ปศุสัตว์ บ่อปลา แหล่งเก็บน้ำและกักกัน การปลูกดินน้ำซึ่งรวมทั้งการรักษาและการผลิตของระบบนิเวศทั้งระบบ โดยเฉพาะการรักษาสภาพน้ำแล้วซึ่งของกิจกรรมประมงและระบบปานี้ทั่วถึง ซึ่งให้ผลประโยชน์อย่างมากหมายทั้งทางตรงและทางอ้อม

ສາພາກງົດ

รายได้เฉลี่ยของท้องถิ่นยังถูกนำมาเป็นปัจจัยในการประเมินรายได้ของจังหวัด โดยจังหวัดสกลนครประชากรมีรายได้เฉลี่ยเท่ากับ 14,827 บาท/คน/ปี ในขณะที่จังหวัดครุพนมมีรายได้เฉลี่ยค่อนข้างต่ำเล็กน้อย คือ 13,883 บาท/คน/ปี การเบรียบเทียบบี้ด้วยกัน รายได้เฉลี่ยประชาชาติ ซึ่งอยู่ประมาณ 50,000-60,000 บาท/ปี โดยชาวบ้านในพื้นที่ชนบทยังคงยังชีพด้วยการทำเกษตรขนาดเล็กเพิ่มเติมในแต่ละปี ซึ่งรายได้ส่วนใหญ่จะไม่ได้มาจากการเกษตรแต่เป็นรายได้จากภาคอื่น โดยเฉพาะการรับจ้างแรงงานทั้งในประเทศไทยและนอกประเทศ โดยปกติหลายครัวเรือนมีรายได้ตามฤดูกาลจากการขายผลผลิตที่หาได้จากพื้นที่ชุมชนฯ โดยเฉพาะผลผลิตจากปลาและผลิตภัณฑ์ เท็ด และหน่อไม้ จากการศึกษารายละเอียดด้านเศรษฐศาสตร์ของหมู่บ้านในชนบทที่อยู่ใกล้พื้นที่ชุมชนฯ อุ่มน้ำส่งความดอนล่างพบว่า ร้อยละ 60 ซึ่งเป็นรายได้หลักของครัวเรือนมาจากการได้นอกภาคเกษตร ในขณะที่รายได้เฉลี่ยที่มาจากการเกษตรมีเพียง 1,033 บาทต่อเดือน เมื่อเบรียบเทียบกับรายได้จากการรับจ้างในท้องถิ่นและการเข้ามาทำงานรับจ้างในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีรายได้ประมาณ 2,254 และ 3,930 บาทต่อเดือน ตามลำดับ ส่วนการเลี้ยงสัตว์โดยเฉพาะการเลี้ยงโคและกระบือสามารถเป็นรายได้ที่เป็นกอบเป็นกำให้แก่หลายครอบครัว โดยที่สัตว์เลี้ยงมักจะถูกขายเมื่อครอบครัวมีความต้องการใช้เงินอย่างเร่งด่วน เช่น การใช้จ่ายเพื่อการศึกษา หรือการเจ็บป่วย ความแตกต่างของฐานะระหว่างเมืองและชนบทเป็นปัจจัยขับเคลื่อนสำคัญตั้งแต่ติดต่อที่ทำให้เกิดการอพยพของคนจากชนบทเข้าสู่เมือง ซึ่งเป็นเหตุการปกติที่เกิดขึ้นมาหลายสิบปีแล้วรับจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แม้แต่บริเวณอุ่มน้ำส่งความดอนล่างก็เช่นเดียวกันที่คนวัยหนุ่มสาวหรือวัยทำงานจำนวนมากอพยพเข้ามายังที่อยู่ หรือภาคอื่นๆ ของประเทศไทย บางหมู่บ้านพบว่า ร้อยละ 90 ของรายได้ที่ส่งกลับมาบ้านเป็นรายได้ที่มาจากต่างถิ่นซึ่งเป็นการยืนยันความสำคัญของแหล่งรายได้นี้ต่อเศรษฐกิจของท้องถิ่น จากนั้นทักษิการสำรวจพบว่า ในบริเวณพื้นที่ชุมชนฯ อุ่มน้ำส่งความดอนล่าง ร้อยละ 95.95 ของครัวเรือน มีไฟฟ้าใช้ และร้อยละ 51.6 ของหมู่บ้านมีน้ำประปาเข้าถึง ร้อยละ 10.57 ของหมู่บ้านมีโทรศัพท์สาธารณะ ร้อยละ 91.89 ของหมู่บ้านมีโรงเรียนชั้นประถม และร้อยละ 85.01 ของหมู่บ้านมีคุณย้อนมัย

มูลค่าทางเศรษฐศาสตร์ของบริการและผลผลิตของระบบนิเวศ^{พื้นที่ชุ่มน้ำลุ่มน้ำสัมภาระตอนล่าง}

ในเชิงเศรษฐศาสตร์ คุณค่า (value) ของทรัพยากร หรือระบบนิเวศ สามารถจำแนกได้เป็นสองประเภทใหญ่ๆ ได้แก่ คุณค่าที่เกิดจากการใช้ประโยชน์และคุณค่าจากการมีได้ใช้ (Kramer et al. 1995) ซึ่งวัตถุประสงค์หลักของการจำแนกประเภทคุณค่าเพื่อประโยชน์ในการประเมินมูลค่าทางเศรษฐศาสตร์ (economic value) หรือให้เข้าใจง่ายก็คือ การแสดงคุณค่าของทรัพยากรในรูปตัวเงิน เมื่อจากการทราบมูลค่าในรูปตัวเงินจะมีส่วนทำให้สังคมตระหนักรถึงคุณค่าที่มีอยู่ อันจะนำไปสู่การใช้ประโยชน์และการจัดการที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยคุณค่าทั้งสองประเภทสามารถแบ่งย่อยเป็นคุณค่าด้านต่างๆ ดังต่อไปนี้

มูลค่าจากการใช้ (Use value) ประกอบด้วย

(๑) มูลค่าจากการใช้โดยตรง (direct use value) เป็นมูลค่าที่สังคมได้รับประโยชน์จากการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ เช่น การนำผลิตภัณฑ์จากป่าหรือระบบนิเวศมาใช้บริโภค หรือการเข้าใช้ประโยชน์เพื่อการศึกษาและการวิจัย ตลอดจนการนันทนาการ เป็นต้น

(๒) มูลค่าจากการใช้ประโยชน์โดยอ้อม (indirect use value) เป็นมูลค่าที่เกิดจากการทำหน้าที่เชิงนิเวศวิทยาของระบบนิเวศและสิ่งแวดล้อม เช่น เป็นแหล่งสะสมcarbon เป็นแหล่งกำบังลมพายุ เป็นแหล่งต้นน้ำลำธารและการบรรเทาการเกิดน้ำท่วม เป็นต้น

(๓) มูลค่าเพื่อจะใช้ (option value) เป็นมูลค่าที่สังคมให้แก่ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อเก็บไว้ใช้ในอนาคตหากต้องการใช้ ซึ่งการใช้เป็นไปได้ทั้งการใช้ประโยชน์โดยตรงและการใช้ประโยชน์โดยอ้อม

มูลค่าจากการไม่ใช้ (Non-use value) ประกอบด้วย

(๔) มูลค่าของการคงอยู่ (existence value) เป็นมูลค่าที่สังคมให้แก่ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เมื่อทราบว่ายังมีสิ่งมีชีวิตชนิดนั้นๆ อยู่ ไม่ได้สูญหายไป และจะรู้สึกเสียใจหรือผิดหวังหากสิ่งมีชีวิตนั้นสูญพันธุ์ไป ซึ่งมูลค่าเหล่านี้ไม่เกี่ยวกับการใช้ประโยชน์ทั้งทางตรงและทางอ้อม

(๕) มูลค่าเพื่อถูกหานานในอนาคต (bequest value) เป็นความพอใจของสังคมที่เกิดจากการไม่ได้ใช้ประโยชน์ใดๆ ของบุคคลรุ่นปัจจุบันแต่ต้องการรักษาทรัพยากรไว้เพื่อประโยชน์แก่อนุชนรุ่นหลัง ซึ่งอาจต้องการใช้ประโยชน์ในอนาคต หรือการรักษาไว้เพื่อให้ออนุชนรุ่นหลังได้รื้นชุม

คุณค่าและความสำคัญของระบบนิเวศที่ชุมน้ำลุ่มน้ำสัมภาระตอนล่าง เนื่องจากความอุดมสมบูรณ์ของระบบนิเวศ นำไปสู่การใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างมากมาย ไม่ว่าจะเป็นการจับหาปลาและลักษณะน้ำอื่นๆ การเก็บหาหอยไม้และพืชผักต่างๆ การใช้พื้นที่เพื่อการเพาะปลูกและเลี้ยงสัตว์ รวมถึงการใช้ทรัพยากรน้ำทั้งจากตัวแม่น้ำเองและแหล่งน้ำอื่นๆ สำหรับการอุปโภคบริโภค เพื่อการจัดการระบบนิเวศที่ชุมน้ำลุ่มน้ำสัมภาระ

ตอนล่างอย่างมีประสิทธิภาพ ที่จะนำไปสู่การอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ทรัพยากรอย่างยั่งยืน งานวิจัยเพื่อประเมินมูลค่าทางเศรษฐศาสตร์ของผลผลิตและบริการของระบบนิเวศพื้นที่ชุมน้ำ แห่งนี้ จึงได้ดำเนินการขึ้นภายใต้โครงการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ทางความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืนในพื้นที่ชุมน้ำอุ่มน้ำแม่น้ำโขง ซึ่งขอบเขตของการประเมินมูลค่าครั้งนี้ครอบคลุม เอกสารส่วนที่เป็นมูลค่าจากการใช้ประโยชน์ (use value) ที่มีต่อสังคมหรือชุมชนท้องถิ่น ได้แก่ 1) การเก็บเกี่ยวผลผลิต เช่น สัตว์น้ำ พืชพรรณ ไม้เชื้อเพลิง และยา草ชาโรค จากระบบนิเวศ พื้นที่ชุมน้ำและป่าดงป่าตามแนวลำน้ำ 2) การใช้ทรัพยากรน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค และ 3) การใช้ประโยชน์พื้นที่เพื่อการเพาะปลูก

การประเมินมูลค่าใช้วิธีค่าตลาด (market value method) เพื่อประเมินมูลค่าที่เกิดจาก การใช้ประโยชน์โดยตรง (direct use value) ได้แก่ การเก็บหาผลผลิตจากระบบนิเวศพื้นที่ชุมน้ำ เช่น ปลา และสัตว์น้ำอื่นๆ พรรณพืช ไม้เชื้อเพลิง และสัตว์ต่างๆ รวมทั้งการใช้ทรัพยากรน้ำ เพื่อการอุปโภคบริโภคในครัวเรือน และเพื่อประเมินมูลค่าที่เกิดจากการใช้ประโยชน์โดยอ้อม (indirect use value) ของระบบนิเวศเนื่องจากความอุดมสมบูรณ์ที่เหมาะสมสำหรับใช้เป็นพื้นที่ เพาะปลูก ซึ่งการประเมินจะคำนวณมูลค่ารวม (gross benefit) และมูลค่าสุทธิ (net benefit) โดยพิจารณาจากปริมาณและราคากลางที่ใช้ประโยชน์ และหักลบด้วยต้นทุนที่เกิดขึ้นจากการ นำผลผลิตหรือทรัพยากรมาใช้ แต่เนื่องจากขณะนี้งานวิจัยกำลังอยู่ในขั้นตอนวิเคราะห์และ ประมาณผลขั้นสุดท้าย ผลการศึกษาที่นำเสนอในความฉบับนี้จึงเป็นเพียงส่วนของมูลค่าจาก การเก็บเกี่ยวผลผลิตของระบบนิเวศเท่านั้น และเป็นมูลค่าเฉลี่ยต่อครัวเรือนที่ยังไม่ได้ขยายผล เพื่อคำนวณเป็นมูลค่าทางเศรษฐศาสตร์ของการเก็บเกี่ยวผลผลิตจากระบบนิเวศทั้งหมด

จากการศึกษาพบว่าระบบนิเวศพื้นที่ชุมน้ำอุ่มน้ำแม่น้ำสังคมต้อนล่างให้บริการและผลผลิต ที่สำคัญมากมายแก่ชุมชนท้องถิ่น ชาวบ้านมีการเก็บหาผลผลิตหลากหลายชนิด ซึ่งสามารถ จำแนกได้เป็น 4 กลุ่มใหญ่ๆ ได้แก่ 1) ปลา 2) สัตว์น้ำอื่นๆ เช่น กบ เยิด หอย และปูแม่น้ำ 3) พืชผักและเห็ด เช่น หน่อไม้ ผักกระโดน เห็ดผึ้งฟ้าหรือเห็ดตับเต่า และผักdagxm และ 4) ผลผลิตอื่นๆ เช่น ไม้เชื้อเพลิง ไข่มดแดง พืชสมุนไพร และพืชเลื้อย โดยพบว่าปลาเป็นผลผลิต ที่สำคัญและมีการเก็บหาในสัดส่วนมากที่สุด (ตารางที่ 4)

ตาราง 4 ปริมาณการเก็บหาผลผลิตในรอบปีรำแทกตามกอุ่มเฉลี่ยต่อครัวเรือนและราคาผลผลิตของ ผลผลิต¹

ผลผลิต	ราคาตลาด ต่อหน่วย (บาท/kg.)	ปริมาณที่ เก็บหาเฉลี่ย (kg./ครัวเรือน)	มูลค่าเฉลี่ย ของผลผลิต ² (บาท/ครัวเรือน)
ปลา ³	607.19	15,074.61	
ปลาเล็กปลาน้อย ปลาเก้ง หรือปลา ที่ใช้ทำปลา_raw	ต่ำกว่า 15 บาท	337.51	
กอุ่มปลาอีไทย สุดคำ แขยง และปลาเชื่อม	15-30	126.93	

ผลผลิต	ราคาตลาด ต่อหน่วย (บาท/กก.)	ปริมาณที่ เก็บหาเดลี่ย (กก./ครัวเรือน)	มูลค่าเดลี่ย ของผลผลิต ² (บาท/ครัวเรือน)
กลุ่มปลาปาก นิล บู่ (เล็ก) และปลาขาว	30-50	61.57	
กลุ่มปลากรดหม้อ กดเหลือง ดุก ช่อน และหองราย	50-85	26.95	
กลุ่มปลานาง โจก ค้าว หลด และบู่ (ตัวใหญ่ ขนาดตัวประมาณ 1 กก.)	85 บาทขึ้นไป	12.22	
สัตว์น้ำอื่นๆ		123.41	3,969.16
กุ้งคำ (สงคราม)	50-100	11.28	
กุ้งผอย	30-50	9.84	
กบ	60-100	13.45	
เชียด	50-80	6.08	
หอยทราย หอยทิน และหอยชน ⁴	10-30	51.87	
หอยเชอร์รี่ ⁴	3-5	23.08	
บู่กินสงคราม	20-50	6.97	
อื่นๆ เช่น แมลงданา จังหวัด ໄลสีဝីណិត	100	0.84	
พืชผักและเห็ด		435.62	6,742.64
หน่อไผ่กะชา	3-10	305.32	
ผักกระโคน	50-70	50.70	
ผักอื่นๆ เช่น ดาวขน ผักปอ บีเอียน ชีล้ม โคหางนาค	10-30	21.51	
เห็ดผึ้งatham	60-100	32.97	
เห็ดอื่นๆ เช่น เห็ดคอกนขาว	30-40	25.12	
ผลผลิตอื่นๆ		2.10	735.00
ไม้เชือเพลิง ⁵	300-350	2.10	
รวม		26,521.41	

- หมายเหตุ 1 ข้อมูล ณ 14 มิถุนายน พ.ศ. 2550 และมูลค่าอาจเปลี่ยนแปลงขึ้นลงประมาณ ร้อยละ 10 เมื่อข้อมูลได้รับการสรุปสุดท้าย
- 2 มูลค่าที่นำเสนอนี้เป็นมูลค่ารวม (gross benefit) ที่ครัวเรือนได้รับ ยังไม่หักลบต้นทุนจากการเข้าใช้ประโยชน์
- 3 จำแนกกลุ่มพิจารณาจากราคาตลาดของปลา
- 4 ราคากลุ่มที่น้ำจ่ำพวงหอยเป็นราคาตลาดของหอยที่ยังไม่ได้แกะเปลือก
- 5 หน่วยของปริมาณการเก็บหาไม้เชือเพลิงคิดเป็นจำนวนรากอีแต็กที่ชาวบ้านใช้เก็บ ขึ้นໄ้ไว้ และเนื้อจะจากไม้มีการซื้อขายไม้เชือเพลิงในตลาดท้องถิ่น มีเพียงการรับจ้าง ตัดและขนไม้เชือเพลิง ซึ่งมีราคาต่อรากอีแต็ก 1 คัน ประมาณ 300-350 บาท จึงใช้เป็นราคาเทียบเท่าสำหรับการประเมินมูลค่าของการเก็บไม้เชือเพลิง

จากข้อมูลในตารางที่ 1 เพื่อให้สามารถคาดการณ์มูลค่าทางเศรษฐศาสตร์ของผลผลิตจากระบบนิเวศพื้นที่ชุมชน้ำลุ่มน้ำสังคมต่อน้ำสิ่งแวดล้อม ดังนี้ มูลค่าของผลผลิตที่ครัวเรือนได้รับผลประโยชน์โดยตรงนี้ จะถูกนำไปบวกกับด้วยจำนวนครัวเรือนของหมู่บ้านที่เข้าใช้ประโยชน์ระบบนิเวศ (พิจารณาจากสัดส่วนของการเข้าใช้ประโยชน์ของครัวเรือนที่คำนวณได้จากการกลุ่มตัวอย่าง) ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ครอบคลุมถึงหมู่บ้านที่ตั้งอยู่ตามแนวลำแม่น้ำสังคมต่อน้ำสิ่งแวดล้อม 50 หมู่บ้าน ดังนั้นมูลค่ารวมของผลผลิตจากระบบนิเวศพื้นที่ชุมชน้ำเบื้องต้นจะมีมูลค่ากว่า 130 ล้านบาท และเป็นมูลค่าเพียงส่วนหนึ่งของระบบนิเวศเท่านั้น

อนาคตของระบบนิเวศพื้นที่ชุมชน้ำลุ่มน้ำสังคมต่อน้ำสิ่งแวดล้อม

สภาพปัจจุบันของความล้มเหลวของระบบนิเวศพื้นที่ชุมชน้ำลุ่มน้ำสังคมต่อน้ำสิ่งแวดล้อมกับชุมชน คือ มีการใช้ประโยชน์บริการและผลผลิตของระบบนิเวศในระดับชุมชนท้องถิ่นคิดเป็นมูลค่าทางเศรษฐศาสตร์กว่า 26,500 บาท/ครัวเรือน ในปี พ.ศ. 2550 โดยคิดเป็นรายได้ที่ครัวเรือนได้รับจากการจำหน่ายผลผลิตประมาณ 9,700 บาท/ครัวเรือน หรือกว่าร้อยละ 25 ของรายได้เฉลี่ยประจำปีของครัวเรือน ซึ่งมีมูลค่าเท่ากัน 38,300 บาท (ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 404 ครัวเรือน) และที่สำคัญไปกว่านี้ คือ ผลประโยชน์ที่ครัวเรือนได้รับจากระบบนิเวศแต่ไม่อยู่ในรูปของรายได้ (non-cash benefit) ซึ่งมีมูลค่ากว่า 16,800 บาท/ครัวเรือน คิดเป็นผลประโยชน์ที่ครัวเรือนได้รับเพิ่มเติมจากการรายได้เฉลี่ยประจำปีร้อยละ 40 ซึ่งนับเป็นสัดส่วนที่ค่อนข้างสูง นอกจากนี้ชาวบ้านยังสามารถเข้าใช้ประโยชน์ทรัพยากรได้ตลอดทั้งปี สามารถช่วยลดสภาวะการอพยพออกนากชุมชนเพื่อหางานทำ และขณะเดียวกันยังเป็นทางเลือกสำหรับช่วยแบ่งเบาภาระทางเศรษฐกิจของครัวเรือนอีกด้วย

มูลค่าทางเศรษฐศาสตร์ช่วยสะท้อนให้เห็นถึงคุณค่าและความสำคัญของระบบนิเวศพื้นที่ชุมชน้ำลุ่มน้ำสังคมต่อน้ำสิ่งแวดล้อมได้ชัดเจนและเป็นรูปธรรมยิ่งขึ้น และในขณะเดียวกันก็เป็นดัชนีที่ช่วยบ่งบอกสถานภาพของระบบนิเวศ เพราะเมื่อมูลค่าเพิ่มขึ้นมากเท่าใด ก็แสดงว่าทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมกำลังลดน้อยหรือเสื่อมโทรมลงมากเท่านั้น การอนุรักษ์และดูแลจัดการอย่างมีประสิทธิภาพจะเป็นส่วนสำคัญที่จะช่วยกำหนดอนาคตของระบบนิเวศพื้นที่ชุมชน้ำลุ่มน้ำสังคมต่อน้ำสิ่งแวดล้อมว่าจะยังยืนต่อไปได้อย่างไร ซึ่งกลไกสำคัญของการจัดการระบบนิเวศอย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่ เครื่องมือช่วยสำหรับการตัดสินใจ ที่ประกอบด้วยระบบข้อมูลที่สะท้อนสภาพปัจจุบันและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของระบบนิเวศ เศรษฐกิจและสังคม นอกจากนี้กลไกที่สำคัญอีกอย่างหนึ่ง คือ การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติ ประกอบกับการถูกมองว่าเป็นสินค้าสาธารณะที่ใครๆ สามารถที่จะเข้าใช้ประโยชน์ได้ (open access) เป็นสาเหตุหลักของการเกิดโศกนาฏกรรมส่วนรวม (tragedy of the commons) ซึ่งผู้ที่จะได้รับผลกระทบโดยตรงก็คือ ประชาชนในท้องที่ ดังนั้นจึงเป็นผู้มีส่วนรับผิดชอบโดยตรงในการดูแลจัดการระบบนิเวศพื้นที่ชุมชน้ำลุ่มน้ำสังคมต่อน้ำสิ่งแวดล้อมนี้ให้คงอยู่ต่อไป

สภาพปัจจุบันและการคุกคาม พื้นที่ชุมน้ำลุ่มน้ำสังคมอาณานิคม

ภัยคุกคามหลักต่อความหลากหลายทางชีวภาพในพื้นที่ชุมน้ำลุ่มน้ำสังคมอาณานิคม ทั้งต่อระบบนิเวศ ต่อแหล่งที่อยู่อาศัย และต่อชนิดพันธุ์ ประกอบด้วย

﴿ สภาพน้ำท่วมขังในพื้นที่ชุมน้ำ ที่رابน้ำท่วมถึงในพื้นที่ลุ่มน้ำสังคม เป็นสภาพตามวัฏจักรของธรรมชาติ เอื้ออำนวยต่อระบบนิเวศของสัตว์น้ำ แต่ลับถูกมองว่าเป็นภัยคุกคาม เป็นปัญหาน้ำท่วมขังถาวร มีการเสนอโครงการ

ก่อสร้างเขื่อนบนแม่น้ำสังคมเพื่อควบคุมภาวะน้ำท่วมและเพื่อการชลประทาน โดยให้เขื่อนตั้งอยู่เหนือที่บรรจบกับแม่น้ำโขงไปทางด้านน้ำเป็นระยะทาง 8 กิโลเมตร ซึ่งจะส่งผลให้พื้นที่โครงการสาหริtip ประมาณ 87,500 ไร่ มีน้ำท่วมขังถาวร และทำให้พื้นที่ทั้งหมดที่มีน้ำท่วมขัง ในแต่ละปีลดลงประมาณ 187,500 ไร่ หากการพัฒนาก่อสร้างเขื่อนดำเนินต่อไปตามแผน จำเป็นต้องมีการพิจารณาบททวนความเป็นไปได้ของการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ในพื้นที่สาหริtip ที่ได้เสนอมาอย่างรอบคอบ

﴿ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน โดยเฉพาะระบบควบคุมน้ำที่มีการก่อสร้างเขื่อนขนาดเล็กหรือท่าน้ำ กำแพงกั้นน้ำ เชื่อนขนาดเล็ก ท่าน้ำ และอ่างเก็บน้ำที่ก่อสร้างขึ้นจำนวนมากมายในลำน้ำสาขาของแม่น้ำสังคมเพื่อสนับสนุนระบบชลประทานนั้น ทำให้สภาพทางอุทกวิทยาทางธรรมชาติของลุ่มน้ำนี้ถูกปรับเปลี่ยนไป และกลไกเป็นลิ่งกีดขวางเส้นทางย้ายถิ่นของผู้คนจากแม่น้ำโขงสู่แม่น้ำสังคมและจากแม่น้ำสังคมสู่แม่น้ำโขง

๔ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างไม่ยั่งยืน การทำสวนยุคälipัตต์ส่วนใหญ่ และการเลี้ยงผุ้งวัวในทุ่งหญ้าในป่าที่น้ำท่วมขัง ทำให้โครงสร้างของแหล่งที่อยู่อาศัยในพื้นที่ชุมน้ำ ถูกทำลาย ปัจจุบันการทักร้างทางป่าที่มีน้ำท่วมขังยังคงมีอยู่อย่างต่อเนื่อง เพื่อนำที่ดินมาใช้ทำการเกษตรแบบเร่งรัดที่ทำกันอย่างกว้างขวาง การสูญเสียแหล่งที่อยู่อาศัยของพืชและสัตว์ป่า จะทำให้ความหลากหลายทางชีวภาพในพื้นที่ชุมน้ำมีคุณค่าลดน้อยลงเป็นลำดับ

๕ คุณภาพน้ำที่เลื่อมโกร猛ลง น้ำในแม่น้ำสังคมที่เป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของชาวบ้าน มีมลพิษอยู่ในระดับสูง สิบเที่ยงจากการใช้สารเคมีในการทำการเกษตร นอกจากนี้ ความเจริญ ของหมู่บ้าน ภาคอุตสาหกรรม และการพาณิชย์ที่ขยายตัวเพิ่มขึ้น ล้วนมีส่วนในการเพิ่มมลพิษ ทางน้ำให้รุนแรงยิ่งขึ้น สารกำจัดวัชพืชทำให้พืวรรณพิชในพื้นที่ชุมน้ำเปลี่ยนแปลงไป ขณะที่ สารกำจัดแมลงและของเสียจากอุตสาหกรรมทำให้พืชและสัตว์ชนิดพันธุ์ต่างๆ รุนต่อไปมีสารพิษ ตกค้างสูงขึ้น ปุ๋ยเคมีและสิ่งปฏิกูลจากบ้านเรือนซึ่งเป็นอาหารของพืชเกิดการสะสมในแม่น้ำ ลำคลอง ส่งผลให้สاحتัวร้ายและพืชน้ำขึ้นต่ำเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วจนสิ่งมีชีวิตอื่นไม่สามารถ ดำรงอยู่ได้ ปัจจุบันสิ่งเหล่านี้ยังไม่เป็นภัยคุกคามต่อความหลากหลายทางชีวภาพของโลก แต่ ผลกระทบอาจเป็นภัยคุกคามเสียเอง ถ้าแหล่งกำเนิดมลพิษไม่ได้รับการแก้ไข

๖ การจัดการที่มุ่งเน้นเฉพาะระบบนิเวศน์ของลุ่มน้ำ การจัดการที่นี่ที่สาขิดีที่เน้น ของระบบนิเวศที่ดำเนินการอยู่ในขณะนี้ ไม่ค่อยให้ความสนใจต่อประเด็นผลกระทบโดยรอบที่ได้รับ จากแหล่งที่อยู่อาศัยในพื้นที่ชุมน้ำ จึงทำให้คุณค่าของความหลากหลายทางชีวภาพในพื้นที่ชุมน้ำ ถูกทำลายให้เลื่อมโกร猛ลงไป

๗ การนำเข้ามาซึ่งปลาต่างถิ่นชนิดพันธุ์ที่บุกรุกรัวเร็ว ขณะนี้มีการเพาะเลี้ยงปลา พันธุ์ต่างๆ ในลุ่มน้ำสังคมตอนล่างมากกว่า 1 ล้านชนิดพันธุ์ เป็นชนิดพันธุ์ต่างถิ่นที่อาจ แพร่พันธุ์บุกรุกอย่างรวดเร็ว ถ้าชนิดพันธุ์เหล่านี้หนีหลุดระดับสูงแล้วจะได้ ความสามารถแย่งชิง อยู่รอดได้เหนือกว่าชนิดพันธุ์ประจำถิ่น ส่งผลให้โครงสร้างของพันธุ์ปลาโดยรวมเปลี่ยนแปลงไป

๘ การจับปลาอย่างไม่ถูกต้องทำให้ปริมาณปลาลดลงและความหลากหลายทาง ชีวภาพที่เกี่ยวเนื่องกับพันธุ์ปลาเลื่อมโกร猛ลง การจับปลามากเกินควรและวิธีการจับปลาแบบ ทำลายล้างเป็นภัยคุกคามอย่างใหญ่หลวงต่อปลาหลากหลายชนิดพันธุ์ในลุ่มน้ำไป วิธีการ จับปลาที่ใช้เครื่องมือทันสมัยมากขึ้น และ การให้ “สัมปทานการจับปลา” ที่อนุญาตให้ใช้ดาบย รุสึ่กันข้างทั้งสองฝ่าย เป็นวิธีจับปลาที่บัญญัติกันโดยทั่วไปและทำกันอย่างกว้างขวางขึ้น ก่อให้เกิด ความขัดแย้งระหว่างชาวประมงรายย่อยและรายใหญ่ในขณะนี้

ตาราง 4 แสดงภัยคุกคามในชุมชนท่องเที่ยว

ภัยคุกคาม	สาเหตุเบื้องต้น	สาเหตุรากฐาน
โครงการก่อสร้างเขื่อนในบริเวณปากแม่น้ำสังคม	การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการซ่อมบำรุงสำหรับการเกษตรกรรม	<ul style="list-style-type: none"> การวางแผนพื้นที่ชุมชนแบบแยกส่วนปราศจากการประสานงานกันทั้งในระดับชาติและระดับภูมิภาค ครอบนิโຍบายที่อ่อนแอกลางสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจที่ไม่เอื้อต่อการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืนในพื้นที่ชุมชน
การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานโดยเฉพาะระบบควบคุมน้ำที่มีการก่อสร้างเขื่อนขนาดเล็กและทำนบกันน้ำ	ความพยายามในการเพิ่มผลผลิตการเกษตรนโยบายรัฐบาลในการเพิ่มผลผลิตพิชเศรษฐกิจ	<ul style="list-style-type: none"> ครอบนิโຍบายที่อ่อนแอกลางสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจที่ไม่สนับสนุนให้เกิดการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืนในพื้นที่ชุมชน การวางแผนพื้นที่ชุมชนแบบแยกส่วนที่ปราศจากการประสานงานกันทั้งในระดับชาติและระดับภูมิภาค ไม่มีข้อมูลและความตระหนักรึยพอเพื่อใช้เป็นฐานในการกำหนดนโยบาย การวางแผน และการตัดสินใจทางการบริหารจัดการพื้นที่ชุมชน
การจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างไม่ยั่งยืน	การใช้ประโยชน์พื้นที่ชุมชนอย่างไม่ยั่งยืน การเก็บเกี่ยวไม่พิ็น การตัดไม้ การเลี้ยงสัตว์ในทุ่งหญ้า การเก็บเกี่ยวผลผลิตพิชและสัตว์ป่า	<ul style="list-style-type: none"> ครอบนิโຍบายที่อ่อนแอกลางสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจที่ไม่สนับสนุนให้เกิดการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืนในพื้นที่ชุมชน การวางแผนพื้นที่ชุมชนแบบแยกส่วนที่ปราศจากการประสานงานกันทั้งในระดับชาติและระดับภูมิภาค ไม่มีทางเลือกในการใช้ประโยชน์ทรัพยากรให้แก่คนในท้องถิ่น

ภัยคุกคาม	สาเหตุเมืองดัน	สาเหตุรากฐาน
คุณภาพน้ำที่เสื่อมโทรมลง	มลพิษจากภาคอุตสาหกรรม และเกษตรอุตสาหกรรม	<ul style="list-style-type: none"> ไม่มีทรัพยากรมนุษย์และความรู้ทางวิชาการเพียงพอสำหรับการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพในพื้นที่ชุมชน
	สิ่งปฏิกูลจากครัวเรือน	<ul style="list-style-type: none"> ไม่มีทรัพยากรมนุษย์และความรู้ทางวิชาการเพียงพอสำหรับการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพในพื้นที่ชุมชน กรอบนโยบายที่อ่อนแอและสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจที่ไม่สนับสนุนให้เกิดการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืนในพื้นที่ชุมชน การวางแผนพื้นที่ชุมชนแบบแยกส่วนที่ปราศจากการประสานงานกันทั้งในระดับชาติและระดับภูมิภาค
การจัดการที่มุ่งเน้นเฉพาะระบบนิเวศบนบกของอุ่มน้ำ	การจัดการมุ่งเน้นที่ระบบป่าไม้	<ul style="list-style-type: none"> การวางแผนพื้นที่ชุมชนแบบแยกส่วนที่ปราศจากการประสานงานกันทั้งในระดับชาติและระดับภูมิภาค กรอบนโยบายที่อ่อนแอและสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจที่ไม่เอื้อต่อการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืนในพื้นที่ชุมชน
	กิจกรรมการศึกษาที่เน้นหนักด้านสิ่งแวดล้อมของป่าไม้	<ul style="list-style-type: none"> ไม่มีทรัพยากรมนุษย์และความรู้ทางวิชาการเพียงพอสำหรับการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพในพื้นที่ชุมชน

ภัยคุกคาม	สาเหตุเมืองต้น	สาเหตุรากฐาน
การนำเข้ามาซึ่งชนิดพันธุ์ต่างถิ่นที่บุกรุกรัวดเร็ว	การเพาะเลี้ยงปลาน้ำจืดพันธุ์แปลกลๆ จากต่างประเทศที่ทำกันอย่างกว้างขวาง	<ul style="list-style-type: none"> การวางแผนพื้นที่ชุมชนแบบแยกส่วนที่ปราศจากการประสานงานกันทั้งในระดับชาติและระดับภูมิภาค การวางแผนพื้นที่ชุมชนแบบแยกส่วนที่ปราศจากการประสานงานกันทั้งในระดับชาติและระดับภูมิภาค ไม่มีทางเลือกในการใช้ประโยชน์ทรัพยากรให้แก่คนในท้องถิ่น ไม่มีทรัพยากรมนุษย์และความรู้ทางวิชาการเพียงพอสำหรับการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพในพื้นที่ชุมชน
การทำการประมงที่ไม่ถูกต้องส่งผลให้จำนวนปลาลดน้อยลงและความหลากหลายทางชีวภาพของพันธุ์ปลาที่เกี่ยวเนื่องต่ำลง	การจับปลามากเกินควรและวิธีการจับปลาแบบไม่ยั่งยืน	<ul style="list-style-type: none"> ไม่มีข้อมูลและความตระหนักเพียงพอเพื่อใช้เป็นฐานในการกำหนดนโยบาย การวางแผน และการตัดสินใจทางการบริหารจัดการพื้นที่ชุมชน ไม่มีทรัพยากรมนุษย์และความรู้ทางวิชาการเพียงพอสำหรับการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพในพื้นที่ชุมชน ไม่มีทางเลือกในการใช้ประโยชน์ทรัพยากรให้แก่คนในท้องถิ่น

ผลกระทบต่อชุมชนที่สำคัญที่สุดคือ “การเปลี่ยนแปลงทางชีวภาพ” ที่ส่งผลกระทบต่อ “ความหลากหลายทางชีวภาพ” ของชุมชน ทำให้ชุมชนเสียหาย

ผลกระทบต่อชุมชนที่สำคัญที่สุด

ผลกระทบต่อชุมชนที่สำคัญที่สุดคือ “การเปลี่ยนแปลงทางชีวภาพ” ที่ส่งผลกระทบต่อ “ความหลากหลายทางชีวภาพ” ของชุมชน ทำให้ชุมชนเสียหาย ผลกระทบต่อชุมชนที่สำคัญที่สุดคือ “การเปลี่ยนแปลงทางชีวภาพ” ที่ส่งผลกระทบต่อ “ความหลากหลายทางชีวภาพ” ของชุมชน ทำให้ชุมชนเสียหาย ผลกระทบต่อชุมชนที่สำคัญที่สุดคือ “การเปลี่ยนแปลงทางชีวภาพ” ที่ส่งผลกระทบต่อ “ความหลากหลายทางชีวภาพ” ของชุมชน ทำให้ชุมชนเสียหาย

ผลกระทบต่อชุมชนที่สำคัญที่สุดคือ “การเปลี่ยนแปลงทางชีวภาพ” ที่ส่งผลกระทบต่อ “ความหลากหลายทางชีวภาพ” ของชุมชน ทำให้ชุมชนเสียหาย ผลกระทบต่อชุมชนที่สำคัญที่สุดคือ “การเปลี่ยนแปลงทางชีวภาพ” ที่ส่งผลกระทบต่อ “ความหลากหลายทางชีวภาพ” ของชุมชน ทำให้ชุมชนเสียหาย

บรรณานุกรม

สำนักงานนโยบายและแผนลิ่งแவดล้ม. 2542. พื้นที่ชุมน้ำภาคเหนือ เอกสารชุดพื้นที่ชุมน้ำของประเทศไทย เล่ม 3. กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและลิ่งแવดล้ม กรุงเทพฯ 124 หน้า

เครื่อข่ายนักวิจัยไทยบ้านคุณน้ำสังคมตอนล่าง. (2548a). นิเวศวิทยาและประวัติศาสตร์ป่าบึงป่าทามคุณน้ำสังคมตอนล่าง (งานวิจัยไทยบ้าน). สำนักพิมพ์วนิดา, เชียงใหม่

เครื่อข่ายนักวิจัยไทยบ้านคุณน้ำสังคมตอนล่าง. (2548b). พันธุ์ปลาในป่าทาม ความรู้พื้นถิ่นของคนหาปลาคุณน้ำสังคมตอนล่าง (งานวิจัยไทยบ้าน). สำนักพิมพ์วนิดา, เชียงใหม่

BBC News. (2006). Global ecosystems “face collapse” [Online]. Available: <http://news.bbc.co.uk/2/hi/science/nature/6077798.stm>. Access date: June 12, 2007.

Chambers, N. et al. (2004). *Scotland's Footprint*. Best Foot Forward. ISBN 0-9546042-0-2.

David Blake an Rattaphon Pitakthepsombut, Situation Analysis: Lower Songkhram River Basin, Thailand.

Kramer, R. A., Sharma, N. and Munasinghe, M. (1995). “Valuing Tropical Forests: Methodology and Case Study of Madagascar.” World Bank Environment Paper, No. 13, Washington, D.C., U.S.A.

ONPP (2007). Final Report Mekong River Basin Wetland Biodiversity Conservation and Sustainable Use Programme (MWBP): Lower Songkhram River Basin (LSRB). Thailand Demonstration Site, Office of Resources and Environmental Policy and Planning, Ministry of Natural Resources and Environment, Bangkok.

Rees, William. (1992). “Ecological footprints and appropriated carrying capacity: what urban economics leaves out.” Environment and Urbanisation Vol 4 no 2 Oct 1992.

ภาคพนวก

- ก ความหลากหลายของพืชที่พบในพื้นที่ชุมชนน้ำสั่งกรรมต่อน้ำ
- ข ความหลากหลายของนกที่พบในพื้นที่ชุมชนน้ำสั่งกรรมต่อน้ำ
- ค ความหลากหลายของปลาที่พบในพื้นที่ชุมชนน้ำสั่งกรรมต่อน้ำ
- ง ความหลากหลายของสัตว์สะเทินน้ำสะเทินบกในพื้นที่ชุมชนน้ำสั่งกรรมต่อน้ำ
- ฉ ความหลากหลายของสัตว์เลื้อยคลานในพื้นที่ชุมชนน้ำสั่งกรรมต่อน้ำ

ภาคพนวก ก

ความหลากหลายของชนิดพืชที่พบในพื้นที่ชุมชน้ำอุ่มน้ำสัมผัสความดอนถ่าย

ชื่อวิทยาศาสตร์	ชื่อท้องถิ่น	Growth form	สถานภาพ
<i>Acacia concinna</i> (Willd.) DC.	ส้มป่อย	woody climber	พืชพื้นเมือง, ผักพื้นบ้าน
<i>Actinoscirpus grossus</i> (L.f.) Goetgh. & D.A. Simpson	ผือ บรือ	herb, emergent in swamps	
<i>Alternanthera paronychoides</i> St. Hil.	ผักเป็ด	Stoloniferous herb	ผักพื้นบ้าน
<i>Anomianthus duncis</i> (Dunal) J.Sincl.	ตีนตั้ง	Scandent	
<i>Aphanamixis polystachya</i> (Wall.) R. Parker	ตาเลือ	Tree	พันธุ์ไม้หายาก
<i>Aporosa villosa</i> (Wall. ex Lindl.) Baill.	เหมือดโอลด์	Tree	
<i>Azolla pinnata</i> R. Br.	แหนแಡง	Floating herb	
<i>Bambusa</i> sp.	ไผ่กะจะ	Shrub	
<i>Barringtonia acutangula</i> (L.) Gaertn.	กะโคนน้ำ	Tree	
<i>Bergia capensis</i> L.	หญ้าอินทรี	annual herb	
<i>Blyxa echinosperma</i> (C.B. Claeke) Hook.f.	สันตะวา	Emergent herb	ผักพื้นบ้าน
<i>Bytneria echinata</i> Wall. ex Kurz.	ลิงจ้อ	Climber	
<i>Capparis micracantha</i> DC.	ซิงซี	Shrub	
<i>Capparis siamensis</i> Kurz	สายซู	Shrub	
<i>Caryopteris floribunda</i> Lamk.	ตีนตั้ง	Scandent	
<i>Canarium subulatum</i> Guill.	หมักเลื่อม	Tree	
<i>Careya sphaerica</i> Roxb.	กระโคนโตก	Tree	ผักพื้นบ้าน
<i>Ceratophyllum demersum</i> L.	สาหร่ายดัตร	Submerged herb	
<i>Chara</i> sp.	สาหร่ายไฟ	Algae	
<i>Combretum trifoliatum</i> Vent.	เบ็นน้ำ	Scandent	
<i>Commelina bengalensis</i> L.	ผักปลาบ	Perennial herb	พืชพื้นเมือง
<i>Commelina diffusa</i> Burm.f.	ผักปลาบนา	Perennial herb	พืชพื้นเมือง
<i>Connarus semidecandrus</i> Jack	เครือดอบแพน	Climber	
<i>Carallia brachiata</i> (Lour.) Merr.	บ่งมั่ง	Tree	

ความหลากหลายของพืชที่พบในพื้นที่ชุมชน้ำอุ่มน้ำสูงครามหนองล่าง (ต่อ)

ชื่อวิทยาศาสตร์	ชื่อท้องถิ่น	Growth form	สถานภาพ
<i>Crateva magna</i> (Lour.) DC.	กุنم	Tree	ผักพื้นบ้าน
<i>Cratoxylum formosum</i> (Jack)	ตัว	Tree	พืชพื้นเมือง, ผักพื้นบ้าน
<i>Dyer</i> ssp. <i>pruniflorum</i> (Kurz) Gogelein			
<i>Croton caudatus</i> Geisler	กระดอหดใบขัน	Shrub	
<i>Croton roxburghii</i> Airy Shaw	เปล้าใหญ่	Tree	
<i>Cyperus cephalotes</i> Vahl	กกแพรกน้ำ	Stoloniferous herb	
<i>Cyperus corymbosus</i> Rottb.	เหล	Perennial herb	
<i>Dalbergia nigrescens</i> Kurz	ฉันวน	Tree	พืชพื้นเมือง
<i>Derris scandens</i> (Roxb.)	เครือจำปา	woody climber	
<i>Derris trifoliata</i> Lour.	ถอนแคนน้ำ	woody climber	
<i>Dipterocarpus alatus</i> Roxb.	ยางนา	Tree	
<i>Dipterocarpus obtusifolius</i> Teysm	ชาด	Tree	
<i>Dischidia imbricata</i> Warb.	เกลี้ดนาคราช	epiphyte	
<i>Drynaria</i> spp.	กระแตไไม้	epiphyte	
<i>Eichhornia crassipes</i> (Mart.) Solms-Laub.	ผักบุบ	Perennial herb	ผักพื้นบ้าน
<i>Eleocharis hygrophilus</i> Kurz	มะแซว	Tree	
<i>Eleocharis dulcis</i> (Burm.f.) Trin. Ex Hensch.	แท้ว	Perennial herb	
<i>Eurycoma longifolia</i> Jack	ปลาไหลเผือก	Shrub	
<i>Ficus heterophylla</i> L.f.	อินัด	Shrub	
<i>Garcinia cowa</i> Roxb.	ส้มโนน	Tree	ผักพื้นบ้าน
<i>Garcinia schomburgkiana</i> Pierre	มะตัน	Tree	พืชพื้นเมือง
<i>Gardenia hygrophila</i> Kurz	พุดน้ำ	Shrub	
<i>Gomphia serrata</i> (Gaertn.) Kanis	แขวงอีคุน	Shrub	
<i>Goniothalamus</i> sp.	ข้าวหลาม	Tree	
<i>Grangea maderaspatana</i> (L.) Poir.	พญามุตติ	Herb	
<i>Hedyotis coymbosa</i> (L.) Lamk.	หญ้าลึ้นง	Annual herb	
<i>Heliotropium indicum</i> (Linn.) R.Br.	หญ้าจางข้าง	Herb	
<i>Hopea odorata</i> Roxb.	ตะเคียน	Tree	
<i>Homonoia riparia</i> Lour.	ไคร้น้ำ	Shrub	

ความหลากหลายของพืชที่พบในพื้นที่ชุมชนน้ำอุ่นน้ำสัมบูรณ์ตามต่อไปนี้ (ต่อ)

ชื่อวิทยาศาสตร์	ชื่อท้องถิ่น	Growth form	สถานภาพ
<i>Hoya latifolia</i> G.Don.	นมดำเนีย	epiphyte	พืชเฉพาะที่นี่
<i>Hydnocarpus anthelminthica</i> Pierre	กระเบา	Tree	
<i>Hygroryza aristata</i> (Retz.) Nees	หญ้าพองลม	Floating herb	
<i>Hymenocardia wallichii</i> Tul.	หูลิง	Shrub	
<i>Lagerstroemia calyculata</i> Kurz	เปือย	Tree	
<i>Lepisanthes rubiginosa</i> (roxb.) Leenh.	หวดขา	Tree	
<i>Lepisanthes senegalensis</i> Leenh.	หมาว้อ	Shrub	
<i>Limnocharis Flava</i> (L.) Buchenau	ผักก้านจอง	Perennial herb	ผักพื้นบ้าน
<i>Lobelia begonifolia</i> Wall.	ผักลิมผัว	Herb	ผักพื้นบ้าน
<i>Ludwigia adscendens</i> (L.) Hara	แพงพวยน้ำ	Emergent herb	ผักพื้นบ้าน
<i>Lygodium japonicum</i>	หญ้าเพา	Climber	
<i>Marsilea crenata</i> Presl	ผักแวน	Annual herb	ผักพื้นบ้าน
<i>Melodorum siamensis</i> (Scheff.) Ban	กล้วยน้อย	Shrub	
<i>Micocos tomentosa</i> Smith	ล้อมคอม	Tree	
<i>Mitragyna diversifolia</i> (Wall. ex. G.Don) Havil.	กระทุนน้ำ	Tree	
<i>Morinda</i> sp.1	ยอดน้ำ	Tree	
<i>Morinda</i> sp.2	ยอดทาน	Shrub	
<i>Najas graminea</i> Del.	แทน	Submerged herb	
<i>Nelumbo nucifera</i> Gaertn.	บัวหลวง	Emergent herb	ผักพื้นบ้าน
<i>Nymphaea lotus</i> L.	บัวสาย	Emergent herb	ผักพื้นบ้าน
<i>Nymphoides cristata</i> (Roxb.) Kuntze	บัวแม้	Emergent herb	
<i>Nymphoides indica</i> (L.) Kuntze	บัวแม้	Emergent herb	
<i>Oxyceros horridus</i> Lour.	คัดเค้า	Shrub	
<i>Paedonia linearis</i> Hook.f.	หญ้าเพา	Climber	
<i>Parinari anamense</i> Hsnce	หมักพอก	Tree	
<i>Phragmites vallatoria</i> (Pluk. ex. L.)	หญ้าแรม	Herb	
<i>Phyllanthus polypyllus</i> Willd.	เสียว	Tree	ผักพื้นเมือง
<i>Phyllanthus reticulatus</i> Poir.	ถ่าไอ้	Shrub	
<i>Phyllanthus taxodiifolius</i> Beille	เครือข้อปลาก	Shrub	

ความหลากหลายของพืชที่พบในพื้นที่ชุมชน้ำอุ่นน้ำลังกรรมตอนล่าง (ต่อ)

ชื่อวิทยาศาสตร์	ชื่อท้องถิ่น	Growth form	สถานภาพ
<i>Pistia stratiotes</i> L.	จอก	Floating herb	
<i>Polyalthia elegans</i> (Pierre) Finet et Gagnep.	ต้องแล่ง	Shrub	
<i>Polygonum tomentosum</i> Willd.	พงโพด	Perennial herb	
<i>Portulaca oleracea</i> L.	ผักเมี้ยใหญ่	annual herb	ผักพื้นบ้าน
<i>Plecospermum andamanicum</i> King ex Hook.f.	หนามเขียว	woody climber	
<i>Pterobium macropterum</i> Kurz.	หนามแก่นแทว	woody climber	
<i>Pterocarpus macrocarpus</i> Kurz	ประดู่	Tree	
<i>Pyrrosia</i> spp.	เฟริน		
<i>Rotala indica</i> (Wild.) Koehne	หัวขินสี	annual herb	
<i>Salvinia cucullata</i> Roxb. ex Bory	จอก	Floating herb	
<i>Sagittalia sagittifolia</i> L.	ขาเขี้ยด	herb, emergent in swamps	ผักพื้นบ้าน
<i>Schleichera oleosa</i> (Lour.) Oken	ตะครึอ	Tree	ผักพื้นบ้าน
<i>Schoutenia ovata</i> Korth.	กลิน	Tree	
<i>Sindora siamensis</i> Teijsm. & Miq.	มะค่าแต้	Tree	
<i>Sphaeranthus africanus</i> L.	หลุ่วคำอนกลอง	Perennial herb	
<i>Spilanthes</i> sp.	ผักคราด	Herb	ผักพื้นบ้าน
<i>Streblus asper</i> Lour.	ข้อย	Tree	
<i>Streblus taxoides</i> (Heynes) Kurz	ข้อยทาน	Tree	
<i>Syzygium cumini</i> (L.) Skeels	หว้า	Tree	
<i>Tamilnadia uligiosa</i> (Retz.) Tirveng & Sastre	ลุมพูก	Tree	
<i>Terminaria cambodiana</i> Gagnep.	เปือยน้ำ	Tree	
<i>Tetracera scandens</i> (L.) Merr.	ลิ้นแยด	Climber	
<i>Trapa natans</i> var. <i>pumula</i> Nakano	กระเจ็บสีเขียว	Floating herb	
<i>Trichosanthes cucumerina</i> L.	บวนขม	Climber	ผักพื้นบ้าน
Unknown	มะเพียงน้ำ		
<i>Utricularia aurea</i> Lour.	แพน	Emergent herb	
<i>Ventilago</i> sp.	เครือปลอกซ้าง	Climber	
<i>Xanthophyllum lanceatum</i> (Miq.) J.J.Sm.	แสง	Tree	
<i>Xylia xylocarpa</i> L.	แดง	Tree	
Orchids (various spp.)	พิชกลุ่มกลวยไม้		พิชใกล้สูญพันธุ์, พิชหายาก

ที่มา จากการสำรวจในพื้นที่ศึกษาในอุ่นน้ำลังกรรมตอนล่าง ในช่วงเดือนมีนาคม 2549

ภาคผนวก ข

ความหลากหลายของนกที่พบในพื้นที่ซุ่มน้ำอุบลฯ สังคมชนบทล่าสัตว์

อันดับ/ครอบครัว	ชื่อสามัญ	ชื่อไทย	สถานภาพ
Order: Podicipediformes			
Family: Podicipedidae (Grebes)			
<i>Tachybaptus ruficollis</i>	Little Grebe	นกเปี๊บฝีเล็ก	
Order: Ciconiiformes			
Family: Ardeidae (Heros and Egrets)			
<i>Ardea cinerea</i>	Grey Heron	นกกระสาunal	EN
<i>Ardea purpurea</i>	Purple Heron	นกกระสาแดง	EN
<i>Casmerodius alba</i>	Great Egret	นกยางโถนใหญ่	
<i>Mesophoyx intermedia</i>	Intermediate Egret	นกยางโถนน้อย	
<i>Egretta garzetta</i>	Little Egret	นกยางเปีย	
<i>Ardeola bacchus</i>	Chinese Pond-Heron	นกยางกรอกพันธุ์จีน	
<i>Bubulcus ibis</i>	Cattle Egret	นกยางควาย	
<i>Nycticorax nycticorax</i>	Black-crowned Night-Heron	นกแขวก	
<i>Ixobrychus sinensis</i>	Yellow Bittern	นกยางไฟหัวคำ	
<i>Ixobrychus cinnamomeus</i>	Cinnamon Bittern	นกยางไฟธรรมชาติ	
Order: Anseriformes			
Family: Anatidae (Ducks and Geese)			
<i>Anas querquedula</i>	Garganey	เป็ดลาย	VU
<i>Aythya baeri</i>	Baer's Pochard	เป็ดคำหัวคำ	
<i>Dendrocygna javanica</i>	Lesser Whistling-Duck	เป็ดแคง	
<i>Nettapus coromandelianus</i>	Cotton Pygmy-goose	เป็ดคึบแค	NT
Order: Falconiformes			
Family: Accipitridae (Hawks)			
<i>Elanus caeruleus</i>	Black-shouldered Kite	เหยี่ยวขาว	
<i>Milvus migrans</i>	Black Kite	เหยี่ยวคำ	EN
<i>Haliastur indus</i>	Brahminy Kite	เหยี่ยวแดง	NT
<i>Circus spilonotus</i>	Eastern Marsh-Harrier	เหยี่ยวทุ่ง	
<i>Circus melanoleucos</i>	Pied Harrier	เหยี่ยวต่างด้าว	
Order: Galliformes			
Family: Falconidae (Falcons)			
<i>Falco tinnunculus</i>	Eurasian Kestrel	เหยี่ยวเคลสเตรล	
Family: Phasianidae (Gamebirds)			
<i>Gallus gallus</i>	Red Junglefowl	ไก่ป่า	

ความหลากหลายของนกที่พบในพื้นที่ชุมชน้ำอุ่มน้ำสัมบูรณ์ตอนล่าง (ต่อ)

อันดับ/ครอบครัว	ชื่อสามัญ	ชื่อไทย	สถานภาพ
Order: Gruiformes			
Family: Rallidae (Crakes and Rails)			
<i>Amauornis phoenicurus</i>	White-breasted Waterhen	นกกระวัก	
<i>Porphyrio porphyrio</i>	Purple Swamphen	นกอีโค้ง	
<i>Gallinula chloropus</i>	Common Moorhen	นกอีล้อ	
Order: Charadriiformes			
Family: Jacanidae (Jacanas)			
<i>Hydrophasianus chirurgus</i>	Pheasant-tailed Jacana	นกอีแจว	
<i>Metopidius indicus</i>	Bronze-winged Jacana	นกพริก	
Family: Charadriidae (Plovers)			
<i>Vanellus cinereus</i>	Grey-headed Lapwing	นกกระแตหัวเทา	NT
<i>Charadrius dubius</i>	Little Ringed Plover	นกหัวโตเล็กขาเหลือง	
Family: Scolopacidae (Sandpipers and Snipes)			
<i>Gallinago stenura</i>	Pintail Snipe	นกปากซื่อมทางเข้ม	
<i>Gallinago gallinago</i>	Common Snipe	นกปากซื่อมทางพัด	
<i>Tringa glareola</i>	Wood Sandpiper	นกชายเลนน้ำจืด	
<i>Tringa ochropus</i>	Green Sandpiper	นกชายเลนเขียว	
<i>Actitis hypoleucus</i>	Common Sandpiper	นกเต้าดิน	
Family: Sternidae (Terns)			
<i>Chlidonias leucopterus</i>	White-winged Tern	นกนางนวลแกลบด้า ปีกขาว	
Order: Columbiformes			
Family: Columbidae (Pigeons and Doves)			
<i>Streptopelia tranquebarica</i>	Red Turtle-Dove	นกเข้าไฟ	
<i>Streptopelia chinensis</i>	Spotted Dove	นกเข้าไฟญี่ปุ่น, นกเข้าหลวง	
Family: Psittacidae (Parrots)			
<i>Psittacula alexandri</i>	Red-breasted Parakeet	นกแขกเด้า	
Order: Cuculiformes			
Family: Cuculidae (Cuckoos)			
<i>Cacomantis merulinus</i>	Plaintive Cuckoo	นกอ้วนตึ๊กแตน	
<i>Centropus sinensis</i>	Greater Coucal	นกกระปุดใหญ่	
Family: Caprimulgidae (Nightjars)			
<i>Eurostopodus macrotis</i>	Great-eared Nightjar	นกตับยุงยักษ์	
<i>Caprimulgus macrurus</i>	Large-tailed Nightjar	นกตับยุงหางยาว	

ความหลากหลายของนกที่พบในพื้นที่ชุมชน้ำอุ่มน้ำสั่งความต้องสั่ง (ต่อ)

อันดับ/ครอบครัว	ชื่อสามัญ	ชื่อไทย	สถานภาพ
Order: Apodiformes			
Family: Apodidae (Swifts)			
<i>Aerodramus brevirostris</i>	Himalayan Swiftlet	นกแอนพันธุ์ทิมายี้	
<i>Cypsiurus balasiensis</i>	Asian Palm-Swift	นกแอนดาล	
<i>Apus affinis</i>	House Swift	นกแอนบ้าน	
Family: Hirundinidae (Swallows and Martins)			
<i>Riparia riparia</i>	Sand Martin	นกนางแอนทรัย สร้อยคอคำ	
<i>Hirundo rustica</i>	Barn Swallow	นกนางแอนบ้าน	
<i>Hirundo tahitica</i>	Pacific Swallow	นกนางแอนแปซิฟิก	
Order: Coraciformes			
Family: Alcedinidae (Kingfishers)			
<i>Alcedo atthis</i>	Common Kingfisher	นกกระเต็นน้อยธรรมชาติ	
<i>Halcyon smyrnensis</i>	White-throated Kingfisher	นกกระเต็นอกขาว	
<i>Halcyon pileata</i>	Black-capped Kingfisher	นกกระเต็นหัวคำ	
<i>Todiramphus chloris</i>	Collared Kingfisher	นกกินเบี้ยง	
Family: Meropidae (Bee-eaters)			
<i>Merops orientalis</i>	Green Bee-eater	นกจาบคาเล็ก	
Family: Coraciidae (Rollers)			
<i>Coracias benghalensis</i>	Indian Roller	นกตะขานทุ่ง	
Family: Capitonidae (Barbets)			
<i>Megalaima haemacephala</i>	Coppersmith Barbet	นกตีทอง	
Order: Piciformes			
Family: Megalaimidae			
<i>Megalaima lineata</i>	Lineated Barbet	นกโพรงดกรธรรมชาติ	
Family: Alaudidae (Larks)			
<i>Mirafrta assamica</i>	Rufous-winged Bushlark	นกจาบฝนปีกแดง	
Order: Passeriformes			
Family: Motacillidae (Pipits and Wagtails)			
<i>Anthus richardi</i>	Richard's Pipit	นกเด้าดินทุ่งใหญ่	
<i>Motacilla alba</i>	White Wagtail	นกอุ่มบادر	
<i>Motacilla flava</i>	Yellow Wagtail	นกเด้าลมเหลือง	
<i>Motacilla cinerea</i>	Grey Wagtail	นกเด้าลมหลังเทา	

ความหลากหลายของนกที่พบในพื้นที่ชุมชน้ำตุ่มน้ำสังคมตอนล่าง (ต่อ)

อันดับ/ครอบครัว	ชื่อสามัญ	ชื่อไทย	สถานภาพ
Family: Pycnonotidae (Bulbuls)			
<i>Pycnonotus atriceps</i>	Black-headed Bulbul	นกปีกหงอกทอง	
<i>Pycnonotus finlaysoni</i>	Stripe-throated Bulbul	นกปีกหงอกคอลาย	
<i>Pycnonotus blanfordi</i>	Streak-eared Bulbul	นกปีกหงอกสวน	
Family: Turdidae (Thrushes)			
<i>Monticola solitarius</i>	Blue Rock-Thrush	นกกระเบื้องผา	
Family: Cisticolidae (Prinias and Cisticolas)			
<i>Prinia hodgsonii</i>	Grey-breasted Prinia	นกกระจิบหญ้าอกเทา	
<i>Prinia flaviventris</i>	Yellow-bellied Prinia	นกกระจิบหญ้าท้องเหลือง	
Family: Sylviidae (Warblers)			
<i>Acrocephalus bistrigiceps</i>	Black-browed Reed Warbler	นกพงคิวคำ	
<i>Acrocephalus arundinaceus</i>	Great Reed Warbler	นกพงใหญ่พันธุ์ญี่ปุ่น	
<i>Orthotomus atrogularis</i>	Dark-necked Tailorbird	นกกระจิบคอดำ	
<i>Phylloscopus fuscatus</i>	Dusky Warbler	นกกระจิบสีคล้ำ	
<i>Phylloscopus borealis</i>	Arctic Warbler	นกกระจิบข้าวโลกเหนือ	
Family: Muscicapidae (Flycatchers)			
<i>Ficedula parva</i>	Red-throated Flycatcher	นกจับแมลงคอแดง	
<i>Cyornis rubeculoides</i>	Blue-throated Flycatcher	นกจับแมลงคอสีน้ำเงินเข้ม	
<i>Luscinia calliope</i>	Siberian Rubythroat	นกคอทับทิม	
<i>Copsychus saularis</i>	Oriental Magpie-Robin	นกการเข็นบ้าน	
<i>Saxicola caprata</i>	Pied Bushchat	นกยอดหญ้าสีคำ, นกชี้หัว	
<i>Saxicola torquata</i>	Common Stonechat	นกยอดหญ้าหัวคำ	
Family: Rhipiduridae (Fantails)			
<i>Rhipidura javanica</i>	Pied Fantail	นกอี้แพรดแทบออกคำ	
Family: Monarchidae (Monarch Flycatchers)			
<i>Hypothymis azurea</i>	Black-naped Monarch	นกจับแมลงจูกคำ	
Family: Timaliidae (Babblers)			
<i>Pellorneum ruficeps</i>	Puff-throated Babbler	นกจาบตินอกลาย	
<i>Macronous gularis</i>	Striped Tit-Babbler	นกกินแมลงอกเหลือง	
<i>Timalia pileata</i>	Chestnut-capped Babbler	นกกินแมลง กระหม่อมแดง	
Family: Nectariniidae (Sunbirds)			
<i>Anthreptes singalensis</i>	Ruby-cheeked Sunbird	นกกินปลีแก้มสีทับทิม	

ความหลากหลายของนกที่พบในพื้นที่ชุมชนบ้าน้ำส่องครามตอนล่าง (ต่อ)

อันดับ/ครอบครัว	ชื่อสามัญ	ชื่อไทย	สถานภาพ
<i>Nectarinia jugularis</i>	Olive-backed Sunbird	นกกินปลีอกเหลือง	
Family: Dicaeidae (Flowerpeckers)			
<i>Dicaeum cruentatum</i>	Scarlet-backed Flowerpecker	นกสีชมพูสวน	
Family: Zosteropidae (White-eyes)			
<i>Zosterops sp.</i>	White-eye	นกแวงตาขาว	
Family: Laniidae (Shrikes)			
<i>Lanius cristatus</i>	Brown Shrike	นกอีเสือสีน้ำตาล	
<i>Lanius schach</i>	Long-tailed Shrike	นกอีเสือหัวดำ	
Family: Dicruridae (Drongos)			
<i>Dicrurus macrocercus</i>	Black Drongo	นกแขงแซวหายาปลา	
<i>Dicrurus aeneus</i>	Bronzed Drongo	นกแขงแซวเล็กเหลือง	
<i>Dicrurus paradiseus</i>	Greater Racket-tailed Drongo	นกแขงแซวหางบ่วงใหญ่	
Family: Corvidae (Crows)			
<i>Corvus macrorhynchos</i>	Large-billed Crow	อีกา	
Family: Sturnidae (Starlings and Mynas)			
<i>Acridotheres grandis</i>	White-vented Myna	นกเอี้ยงหงอน	
<i>Acridotheres tristis</i>	Common Myna	นกเอี้ยงสาวิกา	
<i>Sturnus nigricollis</i>	Black-collared Starling	นกกึงโครงคอดำ	
Family: Estrildidae (Munias)			
<i>Lonchura striata</i>	White-rumped Munia	นกกระติดตะโพกขาว	
<i>Lonchura punctulata</i>	Scaly-breasted Munia	นกกระติดขี้หมู	
Family: Passeridae (Sparrows)			
<i>Passer domesticus</i>	House Sparrow	นกกระจองไหง่าย	
<i>Passer flaveolus</i>	Plain-backed Sparrow	นกกระจองกดดาล	
<i>Passer montanus</i>	Eurasian Tree Sparrow	นกกระจองบ้าน	

หมายเหตุ EN = Endangered = ใกล้สูญพันธุ์

VU = Vulnerable = มีแนวโน้มใกล้สูญพันธุ์

NT = Near Threatened = ใกล้ถูกคุกคาม

ภาคผนวก C

ความหลากหลายของปลาที่พบในพื้นที่ชุมชน้ำอุ่มน้ำสบคرامตอนล่าง

อันดับ/ครอบครัว	ชื่อวิทยาศาสตร์	ชื่อสามัญ	ประเภท			สถานะ สห. สากล	หมายเหตุ
			R	F	L		
วงศ์ปลากระเบน							
Family Dasyatidae	<i>Amphothistes laoensis</i>	กระเบนแม่น้ำโขง	+			VU	x
วงศ์ปลากราย							
Family Notopteridae	<i>Notopterus notopterus</i>	ปลาด	+	+	+		
	<i>Chitala ornata</i>	กราย	+				
	<i>C. blanci</i>	ดองลาย	+			EN	x
วงศ์ปลาไหลนา							
Family Anguillidae	<i>Anguilla marmorata</i>	ไหลยักษ์	+				
วงศ์ปลาหลังเขียว							
Family Clupeidae	<i>Clupeichthys aescarnensis</i>	ชีวแก้ว	+				
	<i>Tenualosa thibaudeaui</i>	หมากพาง	+			EN	x
วงศ์ปลากระตัก							
Family Engraulididae	<i>Setipinna melanochir</i>	แมวหูดำ	+			VU	x
	<i>Lycothrisa crocodylus</i>	แมว	+			VU	x
วงศ์ปลาถั่งอก							
Family Sundasalangidae	<i>Sundasalanx mekongensis</i>	ถั่งอก	+				
วงศ์ปลาตะเพียนสร้อย							
Family Cyprinidae	<i>Aaptosyax grypus</i>	สะนาก	+			CR	x
	<i>Parachela maculicauda</i>	แปบทางดอก	+	+	+		
	<i>Parachela sp. 1</i>	แปบ	+	+	+		
	<i>Parachela sp. 2</i>	แปบ	+	+	+		
	<i>P. oxygastroides</i>	แปบ	+	+	+		
	<i>P. williamainae</i>	แปบ	+	+	+		

ความหลากหลายของปลาในพื้นที่ชุมชน้ำคุณน้ำสังคมตอนล่าง (ต่อ)

อันดับ/ครอบครัว	ชื่อวิทยาศาสตร์	ชื่อสามัญ	ประเภท			สถานะทางสัมภาระ
			R	F	L	
	<i>P. siamensis</i>	แม่น	+	+	+	
	<i>Paralaubuca riveroi</i>	แม่น	+			
	<i>P. bartoni</i>	แม่น	+			
	<i>P. typus</i>	แม่นควาย	+			
	<i>P. harmandi</i>	แม่น	+			
	<i>Opsarius korattensis</i>	น้ำหมึก	+			
	<i>Amblypharyngodon chulabhornae</i>	ชีวเจ้าฟ้า จุพารณ์	+			DD x
	<i>Esomus metallicus</i>	ชีวหนวดยาว	+			
	<i>E. longimanus</i>	ชีวหนวดยาว	+	+	+	
	<i>Boraras micros</i>	ชีวเคราะ			+	VU x
	<i>Rasbora rubrodorsalis</i>	ชีวครีบแดง			+	
	<i>R. borapetensis</i>	ชีวทางแดง	+	+	+	
	<i>R. palustris</i>	ชีวควาย	+	+	+	
	<i>R. aurotaeniata</i>	ชีวควาย	+	+		
	<i>R. paviei</i>	ชีวแตงดำ	+	+	+	
	<i>R. triliniata</i>	ชีวทางกรรไกร		+	+	
	<i>R. spilocerca</i>	ชีวทางกรรไกรเล็ก		+	+	
	<i>R. myersi</i>	ชีวควาย		+	+	
	<i>Luciosoma bleekeri</i>	ชีวอ้าว	+	+	+	
	<i>Raiamas guttatus</i>	อ้าว	+			
	<i>Catlocarpio siamensis</i>	กระโพี้	+			EN x
	<i>Probarbus jullieni</i>	ยีสก	+			VU x
	<i>P. labeaminor</i>	ເອີນຝ້າຍ	+			CR x
	<i>Cyclocheilichthys furcatus</i>	ໂຈກທິນ	+			
	<i>C. enoplos</i>	ຕະໂກກ	+			
	<i>C. apogon</i>	ໄລ້ຕັນຕາແດງ	+			
	<i>C. armatus</i>	ໄລ້ຕັນຕາຂາວ	+			
	<i>C. repasson</i>	ໄລ້ຕັນຕາຂາວ	+			
	<i>C. sp.</i>	ໄລ້ຕັນຕາຂາວ	+			

ความหลากหลายของปลาในที่สูบน้ำอุ่นน้ำ涼กรรมตอนล่าง (ต่อ)

อันดับ/ครอบครัว	ชื่อวิทยาศาสตร์	ชื่อสามัญ	ประเทา			สถานภาพ สผ.	คุณค่า
			R	F	L		
	<i>C. mekongensis</i>	ไส้ดันตาขาว	+				
	<i>Mystacoleucus ectipus</i>	หนามหลังขาว	+				
	<i>M. atridorsalis</i>	หนามหลังครีบดำ	+				
	<i>M. marginatus</i>	หนามหลัง	+				
	<i>M. greenwayi</i>	ดาไล	+				
	<i>Cosmochilus harmandi</i>	ตะกาบ	+				
	<i>Thynnichthys thynnoides</i>	เกลี้ดถี่	+	+	+		
	<i>Puntius spilopterus</i>	ตะเพียนครีบจุด	+	+	+		
	<i>P. brevis</i>	ตะเพียนทรวย	+	+	+		
	<i>Systemus partipentasona</i>	เสือข้างลาย	+	+	+		
	<i>S. orphoides</i>	แม่น้ำ	+	+	+		
	<i>S. aurotaenia</i>	ตะเพียนทรวย	+	+	+		
	<i>Barbonymus altus</i>	ตะเพียนทอง	+	+			
	<i>B. schwanenfeldi</i>	กระแท	+	+			
	<i>B. gonionotus</i>	ตะเพียนขาว	+	+			
	<i>Hypsibarbus vernayi</i>	ตะเพียน ปากหนวด	+	+			
	<i>H. lagleri</i>	ตะเพียนปากคำ	+				
	<i>H. malcolmi</i>	ตะเพียน ปากหนวด	+				
	<i>H. wetmorei</i>	ตะพาบ	+				
	<i>Puntioplites proctozysron</i>	กระมัง	+	+	+		
	<i>P. fulcifer</i>	รี	+				
	<i>Sikukia gudgeri</i>	หนากมัง	+				
	<i>Amblyrhynchichthys micracanthus</i>	ตามิน	+				
	<i>Barbichthys nitidus</i>	หางป่วย	+	+	+		

ความหลากหลายของปลาในพื้นที่ชุมชน้ำคุณภาพดี (ต่อ)

อันดับ/ครอบครัว	ชื่อวิทยาศาสตร์	ชื่อสามัญ	ประเภท			สถานะทาง生物多样性	หมายเหตุ
			R	F	L		
	<i>Henicorhynchus siamensis</i>	สร้อยขาว	+	+	+		
	<i>H. lobatus</i>	สร้อยขาว	+	+	+		
	<i>H. caudimaculatus</i>	สร้อยขาว	+	+	+		
	<i>H. ornatipinnis</i>	สร้อยขาวปีกแดง		+	+		
	<i>Hampala macrolepidota</i>	กระสูบปีด	+	+	+		
	<i>H. dispar</i>	กระสูบจุด	+	+	+		
	<i>Morulius chrysophekadion</i>	ကາ	+				
	<i>M. barbatus</i>	ကາ	+				
	<i>Cirrhina microlepis</i>	นวลจันทร์น้ำจืด	+			VU	x
	<i>C. molitorella</i>	แมง	+				
	<i>Labiobarbus siamensis</i>	สร้อยลูกกล้วย	+	+	+		
	<i>L. leptochilus</i>	สร้อยลูกกล้วย	+	+	+		
	<i>Osteochilus hasselti</i>	สร้อยนกเข่า	+	+	+		
	<i>O. lini</i>	หน้าหมอง	+	+	+		
	<i>O. melanopleura</i>	นกเข่า	+	+	+		
	<i>O. microcephalus</i>	ร่องไม้ตัน	+	+	+		
	<i>O. waandersii</i>	ร่องไม้ตัน	+				
	<i>Epalzeorhynchos munensis</i>	สร้อยดอกจาน	+	+			
	<i>E. frenatus</i>	กาแดง	+	+			
	<i>E. coatesi</i>	สร้อยดอกยาง	+	+			
	<i>Crossocheilus atrilimes</i>	สร้อยเล็บมือนาง	+	+			
วงศ์ปลาสร้อยน้ำผึ้ง Family Gyrinocheilidae	<i>Gyrinocheilus aymonieri</i>	สร้อยน้ำผึ้ง	+				
	<i>G. pennocki</i>	สร้อยน้ำผึ้ง	+				
วงศ์ปลาค้อ ¹ Family Balitoridae	<i>Nemacheilus pallidus</i>	ค้อ		+			

ความหลากหลายของปลาในที่ชุมน้ำอุ่นน้ำลอดความตอนล่าง (ต่อ)

อันดับ/ครอบครัว	ชื่อวิทยาศาสตร์	ชื่อสามัญ	ประเภท			สถานภาพ	คุณสมบัติ
			R	F	L		
วงศ์ปลาหนู							
Family Cobitidae	<i>Lepidocephalichthys hasselti</i>	อีด		+	+	+	
	<i>Lepidocephalichthys sp.</i>	อีด				+	
	<i>Pungio anguillaris</i>	สายทอง	+	+			
	<i>P. sp. 1</i>	สายทอง	+	+			
	<i>Acanthopsis sp. 1</i>	รากกล้วย	+				
	<i>Acanthopsis sp. 2</i>	รากกล้วย	+				
	<i>Acanthopsis sp. 3</i>	รากกล้วย	+				
	<i>Acanthopsoides molobriom</i>	รากกล้วยแคระ	+				
	<i>A. delphex</i>	รากกล้วยแคระ	+				
	<i>A. hapalius</i>	รากกล้วยแคระ	+				
	<i>Syncrossus helodes</i>	หมูข้างลาย	+	+	+		
	<i>Yasuhikotakia lecontei</i>	หมูล็อก	+	+	+		
	<i>Y. modesta</i>	หมูขาว	+	+	+		
	<i>Y. morleti</i>	หมูคอ ก	+				
	<i>Y. caudipunctatus</i>	หมูทางดอก	+				
	<i>Y. eos</i>	หมูครีบแดง	+	+		VU	X
วงศ์ปลาดุกมนูน							
Family Bagrichthidae	<i>Bagniichthys obscurus</i>	ดุกมนูน		+			
	<i>B. majusculus</i>	ดุกมนูนครีบสูง		+			
วงศ์ปลากรด, แขยง							
Family Bagridae	<i>Leiocassis siamensis</i>	แขยงหิน		+			
	<i>Mystus mysticaetus</i>	แขยงข้างลาย	+	+	+		
	<i>M. multiradiatus</i>	แขยงข้างลาย	+	+	+		
	<i>M. atrifasciatus</i>	แขยงข้างลาย	+	+	+		
	<i>M. singaringan</i>	แขยงใบเข้าว	+	+	+		
	<i>M. albolineatus</i>	แขยงใบเข้าว แอบขาว	+	+	+		

ความหลากหลายของปลาในที่ชุมน้ำอุ่มน้ำสังคมตอนล่าง (ต่อ)

อันดับ/ครอบครัว	ชื่อวิทยาศาสตร์	ชื่อสามัญ	ประเภท			สถานภาพ สพ.	คุณค่า
			R	F	L		
	<i>Heterobagrus bocourti</i>	แขยงธง	+	+	+		
	<i>Hemibagrus nemurus</i>	กดเหลือง	+	+	+		
	<i>Hemibagrus</i> sp. 1	กดเหลือง					
	<i>H. filamentus</i>	กดศักดิ์	+	+	+		
	<i>H. wickioides</i>	กดแก้ว	+	+			
วงศ์ปลาเนื้ออ่อน							
Family Siluridae	<i>Hemisilurus mekongensis</i>	ตั้งแตง	+				
	<i>Belodontichthys truncatus</i>	ขบ, คางเบี่อน	+				
	<i>Ompok krattensis</i>	ชะโอน	+	+	+		
	<i>Wallago attu</i>	เค้าขาว	+	+	+		
	<i>W. micropogon</i>	คูน, เค้าคำ	+			VU	x
	<i>Microema bleekeri</i>	แดง	+				
	<i>M. apogon</i>	น้ำเงิน	+				
	<i>M. micronema</i>	นางสะหวาย	+				
	<i>Kryptopterus geminus</i>	ปีกไก	+	+			
	<i>K. cheveyi</i>	ปีกไก	+	+			
	<i>K. palembangensis</i>	เพียง	+	+			
วงศ์ปลาสังกะวด							
Family Schilbeidae	<i>Laides longibarbis</i>	ยอดไส้	+				
	<i>Clarias sinensis</i>	ยอดทอง	+				
วงศ์ปลาสาย							
Family Pangasiidae	<i>Helicophaagus leptorhynchus</i>	สายหนู	+	+			
	<i>Pangasianodon gigas</i>	บีก	+			CR	x
	<i>P. hypophthalmus</i>	สาย	+			NT	x
	<i>Pangasius conchophilus</i>	ເພາະ	+				
	<i>P. bocourti</i>	ยาง	+				
	<i>P. larnaudii</i>	ເທົໄພ	+				

ความหลากหลายของปลาในพื้นที่ชุมชน้ำอุ่มน้ำสังคมตอนล่าง (ต่อ)

อันดับ/ครอบครัว	ชื่อวิทยาศาสตร์	ชื่อสามัญ	ประเภท			สถานภาพ	ผู้	คุณภาพ
			R	F	L			
	<i>P. sanitwongsei</i>	เทพา	+			EN	x	
	<i>P. macronema</i>	สั้งกระวดเหลือง	+	+				
	<i>Pteropangasius pleurotaenia</i>	ยอนปีก	+					
วงศ์ปลาดุก								
Family Clariidae	<i>Clarias batrachus</i>	ดุกด้าน	+	+	+	VU	x	
	<i>Clarias sp. 1</i>	ดุกเข็น		+	+			
	<i>C. macrocephalus</i>	ดุกอุย	+	+	+	VU	x	
วงศ์ปลาช�ย								
Family Akysidae	<i>Akysis varius</i>	ชยย	+					
วงศ์ปลาแคด								
Family Sisoridae	<i>Bagarius bargarius</i>	แคด	+					
	<i>Bagarius yarrelli</i>	แคดชาวัย	+					
วงศ์ปลาเข็ม								
Family Hemiramphidae	<i>Dermogenys siamensis</i>	เข็ม				+		
วงศ์ปลากระทุงเหว								
Family Belonidae	<i>Xenantodon cancilla</i>	กระทุงเหว	+	+	+			
วงศ์ปลาข้าวสาร								
Family Oryziidae	<i>Oryzius mekongensis</i>	ข้าวสาร				+		
	<i>O. pectoralis</i>	ข้าวสาร				+		
วงศ์ปลาจิ้มฟันจะระเข้แคระ								
Family Indostomidae	<i>Indostomus spinosus</i>	จิ้มฟันจะระเข้แคระ				+	VU	x
วงศ์ม้าน้ำ								
Family Syngnathidae	<i>Doreichthys contiguus</i>	จิ้มฟันจะระเข้				+		
วงศ์ปลาเป็นแก้ว								
Family Ambassidae	<i>Parambassis siamensis</i>	เป็นแก้ว	+	+	+			
วงศ์ปลาเสือคำ								
Family Nandidae	<i>Nandus oxyrhynchus</i>	คุมซิ	+	+	+			
	<i>Pristolepis fasciatus</i>	หมอยังเหี้ยบ	+	+	+			

ความหลากหลายของปลาในพื้นที่รุ่มน้ำอุ่มน้ำสังคมตอนล่าง (ต่อ)

อันดับ/ครอบครัว	ชื่อวิทยาศาสตร์	ชื่อสามัญ	ประเภท			สถานภาพ ส.ส.	คุณบัตร
			R	F	L		
วงศ์ปลาบู่							
Family Gobiidae	<i>Brachygobius mekongensis</i>	บู่แคระ		+	+		
	<i>Gobiopterus chuno</i>	บู่สี		+	+		
วงศ์ปลาบู่ทราย							
Family Eleotrididae	<i>Oxyeleotris marmoratus</i>	บู่ทราย	+	+	+		
วงศ์ปลาเข็มหัว							
Family Odontobutidae	<i>Neodontobutis auramus</i>	บู่กุดพิง				+	VU x
วงศ์ปลาเสือตอ							
Family Datnioidae	<i>Datnioides undecimrasiatus</i>	เสือตอลายเล็ก	+			EN	x
	<i>Datnioides pulcher</i>	เสือตอลายเล็ก	+			EX	x
วงศ์ปลาเสือพ่นน้ำ							
Family Toxotidae	<i>Toxotes chatareus</i>	เสือพ่นน้ำ	+	+			
วงศ์ปลาหม้อ							
Family Anabantidae	<i>Anabas testudineus</i>	หม้อ	+	+	+		
วงศ์ปลาแรด							
Family Osphronemidae	<i>Osphronemus exodon</i>	แรด	+				
วงศ์ปลา กัด, กริน							
Family Belontiidae	<i>Trichogaster pectoralis</i>	สอด		+	+		
	<i>T. trichopterus</i>	กระดี่หม้อ		+	+		
	<i>Trichopsis vittatus</i>	กริม		+	+		
	<i>T. schalleri</i>	กริมอีสาน		+	+		
	<i>Betta smaragdina</i>	กัดเขียว		+	+	VU	x
วงศ์ปลาช่อน							
Family Channidae	<i>Channa limbata</i>	กั้ง	+	+	+		
	<i>C. striatus</i>	ช่อน	+	+	+		
	<i>C. lucius</i>	กระสง	+	+	+		
	<i>C. micropeltes</i>	ชะโง	+	+	+		
	<i>Channa sp.</i>	กัวน					

ความหลากหลายของปลาในพื้นที่ชุมชน้ำตื้นน้ำลึกตามดอนล่าง (ต่อ)

อันดับ/ครอบครัว	ชื่อวิทยาศาสตร์	ชื่อสามัญ	ประเภท			สถานะทาง生物	หมายเหตุ
			R	F	L		
วงศ์กระติ๊ง							
Family Mastacembelidae	<i>Macrognathus siamensis</i>	หลด	+	+	+		
	<i>Macrognathus semiocellatus</i>	หลดหลังจุด	+	+	+		
	<i>Mastacembelus armatus</i>	กระติ๊ง	+	+	+		
	<i>Mastacembelus favus</i>	กระติ๊งลาย	+	+	+		
วงศ์ปลาไหล							
Family Synbranchidae	<i>Monopterus albus</i>	ไหล	+	+	+		
วงศ์ปลาหลด凸肚							
Family Chaudhuriidae	<i>Chaudhuria fusipinnis</i>	หลด凸肚	+	+	+		
	<i>Chaudhuria cf. caudata</i>	หลด凸肚	+	+	+		
วงศ์ปลาใบไม้							
Family Soleidae	<i>Euryglossa harmandi</i>	ใบไม้	+	+			
วงศ์ปลาปักเป้า							
Family Tetraodontidae	<i>Monotrete abei</i>	ปักเป้าจุดเหลือง	+	+			
	<i>M. cambodgensis</i>	ปักเป้าดำ	+	+	+		
	<i>M. suvattii</i>	ปักเป้าสุวัตติ	+	+	+		
	<i>M. cochinchinensis</i>	ปักเป้าหน้ายาว	+	+	+		
	<i>M. fangi</i>	ปักเป้า	+	+	+		
	<i>M. barbata</i>	ปักเป้าปากคำ	+				
	<i>M. turgidus</i>	ปักเป้าปากคำ	+	+	+		

หมายเหตุ R = River mainstream

F = Floodplains

L = Oxbow lakes

VU = Vulnerable = มีแนวโน้มใกล้สูญพันธุ์

EN = Endangered = ใกล้สูญพันธุ์

CR = Critically Endangeren = ใกล้สูญพันธุ์อย่างยิ่ง

DD = Data Deficient = มีข้อมูลไม่เพียงพอ

NT = Near Threatened = ใกล้ถูกคุกคาม

EX = Extinct = สูญพันธุ์

ภาคผนวก ๒

ความหลากหลายของสัตว์สะเทินน้ำสะเทินบกในพื้นที่ชุมชนน้ำคุ้มน้ำส่งความดอนถ่าง

ชื่อวิทยาศาสตร์	ชื่อสามัญ	ชื่อไทย	สถานภาพ
Amphibians			
Gymnophiona			
Ichthyophiidae			
<i>Ichthyophis cf. kohtaoensis</i>	Koh Tao Caecilian	เขี้ยดงเกะเด่า	LC
Anura			
Bufonidae			
<i>Duttaphrynus melanostictus</i>		คางคกบ้าน	LC
Microhylidae			
<i>Calluella guttulata</i>		อึ่งลาย	NT
<i>Glyphoglossus molossus</i>		อึ่งเพ้า, อึ่งปากขาด	NT
<i>Kaloula pulchra</i>		อึ่งอ่างบ้าน	LC
<i>Microhyla butleri</i>		อึ่งลายแต้ม	LC
<i>Microhyla berdmorei</i>		อึ่งแม่น้ำ	LC
<i>Microhyla heymonsi</i>		อึ่งข้างคำ	LC
<i>Microhyla fissipes</i>			LC
<i>Microhyla pulchra</i>		อึ่งขาคำ	LC
Discoglossidae			
<i>Fejervarya limnocharis</i>		กบหนอง	DD
<i>Hoplobatrachus chinensis</i>		กบนา	LC
<i>Occidozyga lima</i>		เขี้ยดจะนา	LC
Rhacophoridae			
<i>Polypedates leucomystax</i>		ปาดบ้าน	LC
Ranidae			
<i>Hylarana erythraea</i>		กบบัว	LC
<i>Hylarana macrodactyla</i>		กบหลังชีด	LC

หมายเหตุ VU = Vulnerable = มีแนวโน้มใกล้สูญพันธุ์

EN = Endangered = ใกล้สูญพันธุ์

CR = Critically Endangeren = ใกล้สูญพันธุ์อย่างยิ่ง

NT = Near Threatened = ใกล้ถูกคุกคาม

EX = Extinct = สูญพันธุ์

LC = Least Concern = กลุ่มที่เป็นกังวลน้อยที่สุด

DD = Data Deficient = มีข้อมูลไม่เพียงพอ

ภาคผนวก ๑

ความหลากหลายของสัตว์เลื้อยคลานในพื้นที่ชุมชนป่าสูงครามตอนล่าง

ชื่อวิทยาศาสตร์	ชื่อสามัญ	ชื่อไทย	สถานภาพ
Reptiles			
Testudines			
Geoemydidae			
<i>Malayemys subtrijuga</i>		เต่านา	VU
Trionychidae			
<i>Amyda cartilaginea</i>		ตะพาบธรรมชาติ	VU
<i>Pelodiscus sinensis</i>		ตะพาบไต้หวัน	DD
Squamata			
Sauria			
Gekkonidae			
<i>Cosymbotus playurus</i>		จิ้งจกบ้าน	LC
<i>Gekko gecko</i>		คุกแก่น้ำ	LC
<i>Hemidactylus frenatus</i>		จิ้งจกหางหนาม	LC
Agamidae			
<i>Calotes mystaceus</i>		กึ้งกำสวน, กึ้งกำหัวพ้า	LC
<i>Calotes versicolor</i>		กึ้งกำรั้ว, กึ้งกำหัวแดง	LC
<i>Leiolepis rubritaeniata</i>		แม้อisan	NT
Scincidae			
<i>Mabuya macularia</i>		จิ้งเหลนหลากลาย	LC
<i>Mabuya longicaudata</i>		จิ้งเหลนหางยาว	LC
<i>Mabuya multifasciata</i>		จิ้งเหลนบ้าน	LC
<i>Riopa bowringii</i>		จิ้งเหลนเรียวห้องเหลือง	LC
Varanidae			
<i>Varanus nebulosus</i>		ตะ瓜ด	NT
<i>Varanus salvator</i>		เตี้ย	LC
Serpentes			
Xenopelidae			
<i>Xenopeltis unicolor</i>		งูแสงอาทิตย์	LC
Cylindrophiidae			
<i>Cylindrophis ruffus</i>		งูกันขบ	LC

ความหลากหลายของสัตว์เลื้อยคลานในพื้นที่ชุมชน้ำอุ่มน้ำ涼งความตอนล่าง (ต่อ)

ชื่อวิทยาศาสตร์	ชื่อสามัญ	ชื่อไทย	สถานภาพ
Typhlopidae			
<i>Ramphotyphlops braminus</i>	งูดินบ้าน	LC	
Pythonidae			
<i>Python reticulatus</i>	งูเหลือม	LC	
Colubridae			
<i>Ahaetulla prasina</i>	งูเขียวหัวจิ้งจกป่า	LC	
<i>Boiga cyanea</i>	งูเขียวบน	LC	
<i>Chrysopelea ornata</i>	งูเขียวคอหงอก	LC	
<i>Coelognathus radiatus</i>	งูทางมะพร้าวลายขีด	LC	
<i>Dendrelaphis pictus</i>	งูสายม่านพระอินทร์	LC	
<i>Enhydris chanardi</i>	งูสายรุ้งลาย	LC	
<i>Enhydris enhydris</i>	งูสายรุ้ง	LC	
<i>Enhydris plumbea</i>	งูปลิง	LC	
<i>Homalopsis nigriventris</i>	งูหัวกะโหลกท้องดำ	DD	
<i>Oligodon fasciolatus</i>	งูบีแก้วลายแต้ม	LC	
<i>Ptyas korros</i>	งูลิงหัวน้ำ	LC	
<i>Ptyas mucosus</i>	งูลิงหัวง่างลาย	LC	
<i>Xenochrophis flavipunctatus</i>	งูลายสองสวน	LC	
Elapidae			
<i>Bungarus candidus</i>	งูทับสมิงคลา	LC	
<i>Bungarus fasciatus</i>	งูสามเหลี่ยม	LC	
<i>Naja kaouthia</i>	งูเห่าหม้อ	LC	
<i>Naja siamensis</i>	งูเห่าสยาม	LC	
<i>Ophiophagus hannah</i>	งูจง身	NT	
Crotalidae			
<i>Calloselasma rhodostoma</i>	งูกระป๋อง	LC	
<i>Cryptelytrops albolabris</i>	งูเขียวหางใหม่ ท้องเหลือง	LC	

ความหลากหลายของสัตว์เลื้อยคลานในพื้นที่ชุมชนนำส่งความตอนล่าง (ต่อ)

ชื่อวิทยาศาสตร์	ชื่อสามัญ	ชื่อไทย	สถานภาพ
Crocodylia			
Crocodylidae			
<i>Crocodylus siamensis</i>		จะระเข้าเจิด	CR

หมายเหตุ VU = Vulnerable = มีแนวโน้มใกล้สูญพันธุ์

EN = Endangered = ใกล้สูญพันธุ์

CR = Critically Endangeren = ใกล้สูญพันธุ์อย่างยิ่ง

NT = Near Threatened = ใกล้ถูกคุกคาม

EX = Extinct = สูญพันธุ์

LC = Least Concern = กลุ่มที่เป็นกังวลน้อยที่สุด

DD = Data Deficient = มีข้อมูลไม่เพียงพอ

ความหลากหลายทางชีวภาพในพื้นที่ชุมชน้ำลุ่มน้ำสังคมตอนล่าง

จัดพิมพ์เผยแพร่โดย	สำนักความหลากหลายทางชีวภาพ สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 60/1 ซอยพิบูลวัฒนา 7 ถนนพระรามที่ 6 กรุงเทพฯ 10400 โทรศัพท์ 0 2265 6636 โทรสาร 0 2265 6638	
ผลงานลิขสิทธิ์	2550, สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ผลงานลิขสิทธิ์ตามกฎหมาย	
การอ้างอิง	สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. 2550. ความหลากหลายทางชีวภาพในพื้นที่ชุมชน้ำลุ่มน้ำสังคม ตอนล่าง. กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. กรุงเทพฯ. 68 หน้า	
ISBN	978-974-286-231-2	
พิมพ์ครั้งแรก	มิถุนายน 2550	
ที่ปรึกษา	คณะทำงานวิชาการพื้นที่ชุมชน้ำ คณะอนุกรรมการจัดการพื้นที่ชุมชน้ำ	
บรรณาธิการ	นิรван พิพิธสมบัติ	ปิยะ กิญโญ
ผู้ช่วย	ดร.ชัย รัตนชื่น David J.H. Blake ชวัญใจ สัจจาธรรม วิระยุทธ นิยมชาติ	รัฐพล พิทักษ์เทพสมบัติ โสกณ นฤชัยกุล วัลลภ ปรีชามาตย์
ประสานงาน	ดร.ชัย รัตนชื่น	ชวัญใจ สัจจาธรรม
ออกแบบและจัดพิมพ์	บริษัท อินทิเกรเต็ด โปรดิวชัน เทคโนโลยี จำกัด โทรศัพท์ 0 2158 1312-6 โทรสาร 0 2158 1319	

วันพื้นที่ชุมชน

ONEP WETLAND REPORT SERIES
VOLUME TWELVE

ความหลากหลายทางชีวภาพใน

พื้นที่ชุมชน 1 คุ้ม 1 สงกราม ตอน ๑

สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
60/1 ซอยพิบูลวัฒนา 7 ถนนพระราม 6
เขตพญาไท กรุงเทพฯ 10400
โทรศัพท์ 0-2265-6636 โทรสาร 0-2265-6638